

NOTKO

Letnik 9 • Številka 9 • December 2018

ZADNJIH PETNAJST LET

Leto 2016/2017 je bilo za Glasbeno šolo Jesenice praznično, saj smo obeležili sedemdeset let od njene ustanovitve.

Zadnjih petnajst let jo vodi Martina Valant. Prav je, da se ob tako lepi obletnici skupaj z njo obrnemo v preteklost in zazremo malo v prihodnost. Naj povemo, da je bilo dogajanje zadnjih petnajst let preveč pestro in ni mogoče omeniti vsega, kar se je dogajalo. Upamo, da smo zajeli najpomembnejše.

1. *Ravnateljica Glasbene šole Jesenice ste postali v šolskem letu 2003/2004 in že takoj ste bili postavljeni pred zelo zahtevno nalogo. Leta 2005 se je namreč Glasbena šola Jesenice preselila v nove prostore v Kasarni na Stari Savi. Kako so potekale priprave na selitev in kakšne spremembe je prinesla selitev v nove prostore?*

Drži, prva naloga je bila dokončanje in oprema novih prostorov glasbene šole v Kasarni. Stavbo si delimo z Gornjesavskim muzejem Jesenice in po razporeditvi prostorov naj bi imeli le eno učilnico za nauk o glasbi, zato je bila moja prva ugotovitev, da se v stavbo s premalo prostori ne moremo vseliti. Na srečo je takratni župan Boris Bregant razumel mojo skrb in uredil dodatne prostore v 1. nadstropju. Tako smo pridobili dodatno učilnico za skupinski pouk, dve učilnici za individualni pouk ter majhen prostor za arhiv.

Moram reči, da smo se na selitev dobro pripravili in jo izpeljali v enem dnevu, seveda s predhodnimi pripravami. Na tem mestu gre zahvala Občini Jesenice, ki nam je omogočila pridobiti nove prostore in poskrbela tudi za dobro opremo šole.

Za nas je to prvič, da smo zasedli prostore, namenjene prav glasbeni šoli. Še nikoli nismo imeli vseh dejavnosti pod eno streho. In še danes se živo spominjam otvoritve prostorov, zadovoljstva učencev, staršev in zaposlenih, saj smo prvič dobili dobre pogoje za delo. In ne le to, po mnenju ravnateljev glasbenih šol, ki so šolo obiskali leta 2006, je to najlepša glasbena šola v Sloveniji. Našemu kolektivu je najlepše darilo prineslo tudi dodaten elan, ki se je, seveda z dodatno pridobitvijo prve lastne koncertne dvorane, na začetku odražal predvsem v številnih nastopih naših učencev. Z glasbenim abonmajem in našimi projekti ter aktivnim sodelovanjem v okolju pa lahko rečem, da je glasbena šola postala kulturni hram kraja.

2. *Glasbena šola Jesenice je ob otvoritvi pripravila bogat glasbeni program jeseniških glasbenikov in glasbenic. Predavali sta dr.*

Breda Oblak in Draga Ažman. Obe prihajata z Jesenic, delali pa sta v Ljubljani. Na vhodu v Glasbeno šolo Jesenice je bil postavljen tudi kip Radu Kleču, nekdanjemu profesorju in ravnatelju Glasbene šole Jesenice. Dogajalo se je veliko. Zdi se, da je takrat Glasbena šola Jesenice s selitvijo v nove prostore dobila nov zagon?

Drži, to je bil za nas zgodovinski dogodek. V sklopu otvoritve prostorov smo v predverju šole odkrili tudi kip Rada Kleča, enega izmed ustanoviteljev Glasbene šole Jesenice v letu 1947. Poleg koncertne dvorane smo pridobili še odličan klavir Fazioli, ki omogoča koncertiranje tudi poklicnim glasbenikom. Tako smo v prvem letu izvedli Otvoritveni cikel četrtkovih koncertov, kjer so se predstavili jeseniški glasbeniki: predavanje dr. Brede Oblak in večer jeseniških glasbenikov, glasbena delavnica prof. Drage Ažman ter koncert flavtistik iz njenega razreda (Eve Zupan – nekdanje učenke GŠ Jesenice – in Irene Rovtar), koncert učiteljev, koncert Tria Lorenz, koncert zabavne glasbe, večer dijakov in študentov, večer jeseniških skladateljev. Četrtkov dan za koncerte se je »prijel« in praviloma vse naše večje koncerte pripravljamo ob četrtkih.

3. *V zadnjem desetletju je na Glasbeni šoli potekalo kar nekaj projektov: Glasbena tržnica, Od tona do glasbe, Poletje na Stari Savi, Srečanje harmonikarskih orkestrrov, Festival družin in še bi lahko naštevali. Seveda se projekti še nadaljujejo. Kakšen pomen imajo ti projekti za kraj in za Glasbeno šolo Jesenice?*

Projekti so gotovo zalogaj za glasbeno šolo, vendar smo se vedno izkazali za dobre organizatorje, tako, da se jih lotevamo zelo suvereno. Seveda pa ne počivamo na lovorikah, temveč vsak projekt po izvedbi analiziramo in si postavimo smernice za izboljšave v prihodnje.

Srečanje harmonikarskih orkestrrov Slovenije je projekt, organiziran bienalno v sklopu Zveze slovenskih glasbenih šol, in lahko rečem, da ima velik pomen za celotno slovensko glasbeno šolstvo, predvsem pa za razvoj harmonikarskega poustvarjanja in ustvarjanja kot tudi za izboljšanje kakovosti skupinskega muziciranja. Projekt Od tona do glasbe, ki ga finančno podpira Občina Jesenice, je namenjen osnovnošolcem vseh treh občin in vključuje tematski koncert in baletno predstavo. S tem projektom mlade navajamo na kulturno udejstvovanje v domačem kraju. Tudi Tržnica na Stari Savi je projekt za osnovnošolce, za učence prvih razredov, ki po-

teka skupaj z Gornjesavskim muzejem Jesenice. Glasbena šola pripravi predstavitev vseh glasbil, ki jih poučujemo v šoli, ter baleta, in tako povabimo učence k vpisu v glasbeno šolo. Muzej pa se vključi z železarskimi in rudarskimi igrami. Za predšolske otroke pripravljamo Glasbeno pravljico, prav tako s predstavitvijo naših glasbil ter oddelka baleta. Projekt Festival družin je še razmeroma svež, saj smo ga začeli leta 2017 in je nastal iz Koncerta družin. Na odru se nam predstavijo glasbene družine, vsaj en član mora biti učenec naše šole. Lahko rečem, da je to poseben dogodek, saj nastopajo bratci, sestre, sestrične, bratranci, starši, stari starši. Festival poteka v treh tematskih sklopih, koncert je bolj sproščen in vmes nudi priložnost za druženje ter pogostitev ob priboljških mamic in babic naših učencev. Projekt Poletje na Stari Savi izvaja Gornjesavski muzej Jesenice pod okriljem Občine Jesenice in v tem projektu sodelujemo s svojim glasbenim in baletnim poustvarjanjem. Ideje za projekte nastajajo v naši ustvarjalni zbornici. Projekti so dodana vrednost za vse vpletene, tako učence, starše in učitelje kot tudi vse krajanke.

4. *Verjetno je prav, da posebej izpostavimo še Planinsko rožo, kjer je Glasbena šola Jesenice združila moči tudi z Gledališčem Toneta Čufarja na Jesenicah. Je bilo težko na enem mestu zbrati toliko glasbenikov?*

Jesenice so včasih imele bogato tradicijo koncertov domačega simfoničnega orkestra, odmevne so bile številne operete. Eden dolgoročnih ciljev glasbene šole je bil tudi ustanovitev simfoničnega orkestra, seveda pa je bila pot do tja dolga, saj smo morali ponovno oživiti oziroma odpreti oddelke za vsa glasbila, ki igrajo v simfoničnem orkestru. Tako smo spet dobili oddelek tolkal, fagota, oboe, kontrabasa ter na novo odprli oddelek harfe. Na začetku je simfonični orkester deloval projektno, saj smo združevali učence godalnega in pihalnega oddelka. V letu 2006 smo se skupaj z Gledališčem Toneta Čufarja lotili izvedbe operete Planinska roža. K sodelovanju smo povabili tudi pevski zbor Gimnazije Jesenice. Izvedba je doživela uspeh ter številne ponovitve predstave. V naših srcih pa je bil ponos, da imajo Jesenice spet simfonični orkester.

5. *V zadnjih desetih letih so učenci Glasbene šole Jesenice več kot dvestokrat nastopili na različnih državnih in mednarodnih glasbenih tekmovanjih. Ste zadovoljni s kvaliteto poučevanja na Glasbeni šoli Jesenice? So uspehi na tekmovanjih tisti, ki odražajo do-*

bro delo Glasbene šole Jesenice?

Učenci se redno udeležujejo tekmovanja TEMSIG in BALTEK, tekmovanj v organizaciji Zveze slovenskih glasbenih šol, ki ima visoke kriterije, in tako so prvonagrajenci tekmovanj danes praviloma priznani glasbeniki doma in v tujini. Tekmovanje poteka na regijski in državni ravni. Učenci Glasbene šole Jesenice redno dosegajo dobre rezultate, in to na vseh predmetnih področjih, kar dokazuje, da je delo naših učiteljev na visoki ravni. Prav tako so naši učenci uspešni tudi na mednarodnih tekmovanjih. Seveda pa so tekmovanja namenjena izrazito nadarjenim učencem, ki se po končanem osnovnem glasbenem izobraževanju pogosto odločijo za poklicno pot glasbenika. Kljub temu je naša prioriteta kvalitetno izobraževanje vseh učencev s ciljem muziciranja v orkestrskih in pevskih sestavih ter vzgajanje poslušalcev. Ponosni smo na napredek vsakega učenca, ki je rezultat pridnega vadenja, spodbude staršev in seveda odraz dobrega dela učitelja.

6. *Učenci Glasbene šole Jesenice so igrali tudi predsednikoma Slovenije, Danilu Türku in Borutu Pahorju, ter drugim uglednim gostom. Kakšna čast je to za njih in za šolo?*

Drži. Šolo so obiskali številni veleposlaniki: leta 2010 veleposlanik Češke Peter Voznica, in sicer smo pripravili skupni koncert z glasbeno šolo iz Brna, leta 2012 veleposlanik Kraljevine Nizozemske Jos Douma, leta 2016 veleposlanik Indije Sarvajit Chakravarti. Šolo je leta 2012 obiskal tudi takratni predsednik države Danilo Türk. Počlašeni smo, da nas občina ustanoviteljica vključi v predstavitev kraja, saj to kaže zavedanje o pomembnosti glasbenega izobraževanja kot tudi zaupanje v kakovostno delo šole – vedno namreč pripravimo kratek glasbeni program, za predsednika države pa smo pripravili tudi kratek baletni program. Naši učenci so Danilu Türku zaigrali še ob otvoritvi heliporta Splošne bolnišnice Jesenice. Predsedniku Borutu Pahorju so se predstavili na podelitvi Gerbičevih nagrad v Cerknici, na občinski proslavi na Jesenicah ter na Brdu pri Kranju na protokolarni večerji s predsednico Švicarske konfederacije Simonette Sommaruga. Ti dogodki so tako za šolo kot za mlade glasbenike zagotovo posebej lepi spomini, verjamem pa, da tudi za naše goste, saj jih vedno navdušimo z nastopom naših najbolj nadarjenih učencev, ki kasneje stopijo na pot poklicnega glasbenika.

7. *Glasbena šola Jesenice sodeluje tako z glasbenimi šolami v Sloveniji in zamejstvu kot tudi glasbenimi šolami v tujini. Gre predvsem za sodelovanje z glasbenima šolama iz Brna (Češka) in Nagolda (Nemčija). Kako poteka to sodelovanje?*

Najdaljše je sodelovanje z Glasbeno šolo na Koroškem, kjer smo na začetku pripravljali skupni letni koncert, zdaj pa zaradi ostalih aktivnosti skupni koncert izvedemo vsako tretje leto izmenično enkrat na Jesenicah, drugič na Koroškem. Z glasbeno šolo v Brnu sodelujemo od leta 2004, od leta 2006 pa z glasbeno šolo iz Nagolda. Ti dve šoli sta bolj oddaljeni, zato so ta sodelovanja povezana z večdnvnim gostovanjem učencev in učiteljev iz Nemčije oziroma Češke na Jesenicah oziroma naših učencev in učiteljev pri njih. Sodelovanje poteka s skupnimi koncerti in izmenjavo izkušenj ter

notnega gradiva, spoznavanjem kulture, krajev, jezika in predvsem navezovanjem novih prijateljev. Sodelovanje je zagotovo spodbuda za še boljše delo.

8. *Glasbena šola Jesenice zelo veliko sodeluje tudi z lokalnim okoljem: Fotografskim društvom Jesenice, Fotoklubom Jesenice, galerijo Dolik, Gornjesavskim muzejem Jesenice, Domom Viharnik, Domom dr. Franceta Bergelja Jesenice, Društvom upokojencev Žirovnica, Občino Jesenice, osnovnimi šolami, vrtci. Kako pomembno je sodelovanje z lokalnim okoljem?*

Glasbena šola Jesenice je močno vpeta v kraj in praviloma se na vsako vabilo za sodelovanje odzovemo ter z učenci pripravimo glasbeni program; vsako leto smo na približno petdesetih prireditvah v kraju. Učenci tako nastopajo ne le v naši dvorani, temveč tudi izven nje in dosežejo še druge kroge poslušalcev ter pridobivajo pomembne izkušnje. Z nastopi v sklopu Društva upokojencev Žirovnica ter nastopi v domovih za starejše poskrbimo tudi za medgeneracijsko sodelovanje ter privzgapamo skrb za druge. Izjemno smo ponosni na sodelovanje z osnovnimi šolami in vrtci v kraju, pa ne govorim le o obiskovanju naših prireditev, temveč tudi o tehnični pomoči pri izvedbi prireditev, ki je v naši občini lahko zgled sodelovanja. V lanskem letu smo prvič pripravili srečanje glasbenih učiteljev osnovnih in srednjih šol v kraju in se tako še bolj povezali. Tako dijaki v sklopu svojih šolskih obveznosti obiskujejo koncerte Glasbenega abonmaja.

9. *Že skoraj petnajst let na Glasbeni šoli Jesenice lahko prisluhnemo tudi koncertom v okviru glasbenega abonmaja. Naj povemo, da občani in občanke jeseniške, žirovniške in kranjskogorske občine lahko brezplačno prisluhnejo koncertom izvrstnih glasbenikov.*

Dober obisk Otvoritvenega ciklusa četrtkovih koncertov v letu 2005 in seveda dobra akustična dvorana z odličnim klavirjem so nas spodbudili k izvajanju Glasbenega abonmaja. Tako redno od leta 2006 vsako leto pripravimo okoli deset koncertov priznanih glasbenikov. V dobrem desetletju se je tako na odru glasbene šole poleg odličnih domačih, jeseniških glasbenikov, zvrstila vrsta domačih in tujih vrhunskih glasbenih poustvarjalcev. V sklopu glasbenega abonmaja sta nepogrešljiva tudi Koncert dijakov in študentov, s katerim vzdržujemo stik z našimi nekdanjimi učenci, ki vstopajo na poklicno pot glasbenika, ter najbolj nestrno pričakan in najbolj obiskan Koncert učiteljev.

10. *Kakšnega pomena so ti koncerti za Glasbeno šolo Jesenice? V lanskem, jubilejnem letu, smo v okviru glasbenega abonmaja lahko prisluhnili jeseniškimi glasbenikom in skladbam jeseniških skladateljev. Ob tem mogoče še to, da se koncerti na Glasbeni šoli odvijajo v dvorani Lorenz.*

Koncerti priznanih glasbenikov so dodatna kulturna ponudba kraja, tako lahko učenci, starši in ostali krajani doživijo enkratno glasbeno doživetje v domači koncertni dvorani šole. Koncertno dvorano smo leta 2012 preimenovali v Koncertno dvorano Lorenz, po slavni glasbeni družini Lorenz, ki izhaja s Slovenskega Javornika in je v svojem zadnjem letu

koncertiranja nastopila tudi v naši dvorani v sklopu Ciklusa četrtkovih koncertov. V dvorani ne manjka glasbenih doživetij z vrhunskimi glasbenimi poustvarjalci in doslej je gostila tudi šestinideset krstnih izvedb. Ob praznovanju sedemdesetletnice šole v lanskem letu smo glasbeni abonma ponovno posvetili jeseniškimi glasbenikom in skladateljem; nastopili so violončelist Gregor Fele, kitarist Klemen Smolej, harmonikarka Neža Torkar, flavtistka Barbara Knap, pozavnist Domen Jeraša, klarinetistka Monika Korbar, izvedli smo tudi večer skladateljev Petra Kopača in Urške Pompe.

11. *Nikakor ne smemo pozabiti lanskega celovečernega koncerta Simfoničnega orkestra Jesenice, ki smo mu lahko prisluhnili aprila. Velik uspeh za Glasbeno šolo Jesenice ter Jesenice?*

Simfonični orkester je vse od leta 2006 deloval projektno, z združevanjem učencev iz obeh orkestrrov, septembra 2015 pa smo ustanovili samostojni simfonični orkester, ki združuje glasbenike vseh treh generacij. V njem sodelujejo učenci 6. razredov, učenci, amaterski glasbeniki, ki so že zaključili osnovno glasbeno izobraževanje, ter učitelji. Zasedba je zgled medgeneracijskega sodelovanja, saj najmlajši glasbenik šteje dvanajst let, najstarejši pa osemdeset. V sklopu praznovanja sedemdesetletnice je orkester imel prvi samostojni celovečerni koncert in s tem veličastno zaokrožil naše praznovanje.

12. *To, kar je bilo omenjeno doslej, se je dogajalo pred očmi učencev, učiteljev in okolja, v katerem deluje Glasbena šola Jesenice. Manj ljudi pa ve, da ste zelo aktivni tudi na TEMSIG-u (Tekmovanju mladih slovenskih glasbenikov in baletnih plesalcev). Na Jesenicah ste poskrbeli za izvedbo tako regijskih kot državnih tekmovanj. Zelo dejavni ste tudi v okviru Zveze glasbenih šol ter Šole za ravnatelje. Bili ste mentorica številnim ravnateljem v Sloveniji. Verjetno smo kaj še izpustili. Lahko poveste kaj o tem?*

Aktivno sodelujem v Zvezi slovenskih glasbenih šol. Dve leti sem bila članica nadzornega odbora, od leta 2011 sem članica izvršnega odbora zveze. Dva mandata sem bila predsednica Komisije za podeljevanje nagrad in priznanj Frana Gerbiča.

Od leta 2007 do 2016 sem bila vodja regijskega tekmovanja Gorenjske, od leta 2009 sem članica TEMSIG-a. Na šoli smo vse do leta 2016 praviloma vsako drugo leto izvajali regijska tekmovanja. V letu 2017 je bila gorenjska regija zadolžena za državno tekmovanje TEMSIG, in sicer za tri leta, da se izpeljejo vse discipline. Na Jesenicah smo tako lani organizirali tekmovanje v disciplini tolkala, letos komornih skupin s pihali in citrami, prihodnje leto pa nas čaka klavir.

V sklopu Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport sem bila dva mandata članica Programskega sveta za nadaljnje izobraževanje in usposabljanje strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju, od leta 2013 sem članica Komisije za zasebno šolstvo. Aktivno sodelujem tudi s Šolo za ravnatelje, od leta 2013 kot mentorica novoimenovanim ravnateljem, od leta 2017 sem vključena v projekt Ravnatelj ekspert, prav tako zaradi svetovanja ravnateljem.

13. *V zadnjih petnajstih letih je bilo kupljenih*

veliko novih instrumentov, z delom je začelo nekaj novih oddelkov in prenovljenih je bilo več prostorov. Kaj Glasbeno šolo Jesenice čaka v prihodnosti?

Z odprtjem oddelka orgel v letu 2016 na naši šoli poučujemo vsa glasbila, od ljudskih glasbil pa citre. Prav tako deluje baletni oddelek od plesne pripravnice vse do zaključnega šestega razreda. Baletniki, ki so zaključili osnovno plesno izobraževanje, še vedno lahko poustvarjajo v baletni skupini. Letos smo odprli nov nadstandardni program baletni vrtec in tako plesno izobraževanje omogočili tudi najmlajšim, otrokom od četrtega leta dalje. Na šoli uspešno delujejo tudi komorne zasedbe ter orkestri: godalni, pihalni, harmonikarski in simfonični orkester. Ob praznovanju jubileja se je osnoval kitarski orkester, ki v razširjeni komorni zasedbi nadaljuje svoje delo. Čaka nas priprava Razvojnega načr-

ta šole, katerega cilj bo zagotovo predvsem še naprej zagotavljati kvaliteto glasbeno in plesno izobraževanje v prijetnem vzdušju. Seveda se trenutno spopadamo s prostorsko stisko za vaje orkestrov, za katero pa verjamem, da bomo skupaj z občino našli rešitev. V prihodnosti se veselimo obnove cerkve na Stari Savi in novih orgel, zdaj poteka pouk na električnih. Glede na naš energičen kolektiv lahko rečem, da nam izzivov ne zmanjka, da smo polni elana in verjamem, da ni skrbi za dobro delo šole še vnaprej.

14. Ob vsem tem pestrem dogajanju vam za družino verjetno ostane zelo malo časa? Imate hčerko in sina, menda imate tudi že vnuka? Kaj vas, poleg glasbe, v življenju še izpopolnjuje? Dodiplomski in magistrski študij ste namreč zaključili na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Kako preživljate proste trenutke, ki jih je verjetno zelo malo?

Pri delu je pomembna organizacija in predvsem kvalitetno preživeti čas, tako lahko človek uspešno združuje poklicno in zasebno življenje. Imam dva odrasla otroka, trenutno me najbolj navdušuje druženje z vnukom. Sicer se rada sproščam ob dobri knjigi, plavanju in teku.

Hvala za vse narejeno v zadnjih petnajstih letih in veliko delovnih uspehov še naprej.

Naj omenimo še, da je delo zadnjih petnajstih let zabeleženo tudi na video posnetkih, fotografijah in zgoščenkah. Ob šestdesetletnici in sedemdesetletnici sta izšla tudi jubilejna zbornika, na Radiu Triglav pa je bilo leta 2017 predvajanih tudi osem radijskih oddaj, v katerih so se predstavili posamezni oddelki Glasbene šole Jesenice.

*Martina Valant, ravnateljica
Nina Jamar, knjižničarka*

MOJ NASTOP (13. DECEMBER 2017)

Moj prvi nastop je bil super. Čeprav sem imela veliko treme in sem se tresla še pol ure po nastopu, mi je bilo zelo všeč. Pri drugem nastopu sem imela veliko manj treme in svojo pesmico KATARINO BARBARO sem odigrala veliko bolje. Za konec pa nam je še učiteljica Elizabeta Demšar Zupan prebrala pravljico in lahko smo si izbrali igrače. Jaz igrače nisem vzela, moja sestrična pa jo je z veseljem vzela.

Ana Seljak, učenka klavirja

BOŽIČ

Vsak ima rad Božič, čisto vsak in s temi mislim tudi sebe. Čeprav pri nas Miklavž ne nosi, se jaz ne oziram na to. Slabo je le, ker vedno sošolci in sošolke nosijo v šolo, kar so dobili. Je pa zato toliko bolje, ko potem Božiček prinese veliko, veliko več. Lansko leto sem pismo napisala, ampak to leto se bom pustila presenetiti. Upam, da bo pravilno izbral. Če pa ne bo prinesel, kar sem si zaželela, bom vseeno vesela, ker se je spomnil name.

Ana Seljak, učenka klavirja

Nastop pianistov

PIANISTI

Pianisti smo imeli dva javna nastopa in en skupen nastop z Glasbeno šolo Kranj v mesecu januarju. Prvi javni nastop smo imeli decembra, in je bil programsko bolj božično obarvan, drugega pa maja, in na njem so učenci že nastopali z izpitno snovjo. Na obeh nastopih smo sodelovali vsi učitelji klavirja, ki smo izbrali dobro pripravljene točke. Učitelji vsako leto pripravimo tudi interne nastope, na katerih se predstavi naš celotni razred. Učenci vsak mesec sodelujejo na javnih nastopih, tako da imajo nekateri na koncu leta tudi po deset nastopov, kar je tudi prav, kajti glasbena šola ni samo ustanova, ki uči in ustvarja mlade nadarjene glasbenike, temveč jim skozi šolanje zagotovi tudi veliko nastopanja. Kot vemo vsi glasbeniki, ni dovolj, da si dober samo doma, kjer ti gre vedno vse gladko, temveč je potrebno svoje znanje pokazati tudi drugim, na primer učitelju v učilnici in na odru pred občinstvom. Učenci vedno potožijo, ko pridejo na uro klavirja, kako

dobro da jim je šlo doma in da ne razumejo, zakaj se jim zdaj tukaj pred učiteljem zatika. Ko pa gremo skladbo zaigrati v dvorano na koncertni klavir, je pritisk še večji in največkrat se stvari še poslabšajo. Zato je zelo pomembno, da se učenci naučijo tudi sprostiti pred nastopom; večkrat ko nastopijo, bolj so domači na odru in že zelo dobro vedo, kako se spopasti s tremo, ki je vedno malce prisotna. Torej ne gre samo za fizično pripravljenost, temveč tudi za psihofizično. Če skladbo poznamo do potankosti in vemo, da smo jo dobro zvalili, se nam ni treba ničesar bati in gremo samozavestno na oder, ter obratno, če vemo, da skladbe ne znamo dobro, nas to lahko zelo hromi pri igranju in zelo velika verjetnost je, da se bomo zmotili, ker nismo prepričani vase. Zato učitelji vztrajamo, da se učenci začnejo pravočasno učiti na pamet, ker morajo skladbice utrditi tako fizično kot tudi mentalno, in to naj bo recept za uspešen nastop.

Saša Golob, učiteljica klavirja

Nastop Marka Ponjaviča na koncertu pianistov GŠ Jesenice in GŠ Kranj

HARMONIKARSKI ODDELEK

Šolsko leto 2017/2018 je bilo za nas harmonikarje spet zelo uspešno, zanimivo, ustvarjalno in polno zelo, zelo uspešnih nastopov ter tekmovanj.

Harmonikarji veljamo za srčne ljudi. Na svoje učence želimo prenesti željo, da pokažejo svojo kreativnost, znanje in umetniško podajanje, ki ga premorejo, ko igrajo, ne glede, ali gre za javni nastop, interni nastop, nastop na otvoritvi razstave, igranje doma pred svojimi domačimi, na uri harmonike, pri igranju v orkestru ali če s svojim igranjem želijo razveseliti sami sebe.

Naši nastopi so se začeli že na prvem roditeljskem sestanku, septembra, na katerem sta se predstavila dva mlada harmonikarja Tian Hrkič in Leon Kusterle. Nadaljevalo se je z zelo uspešnim novembrskim oddelčnim nastopom, sledila sta dva odlična interna nastopa decembra in marca, ter oddelčni nastop meseca maja. Na teh nastopih so se predstavili prav vsi učenci harmonikarskega oddelka, pa ne samo enkrat, temveč nekajkrat. Poleg internih in oddelčnih nastopov so se mladi harmonikarji redno udeleževali javnih nastopov v organizaciji Glasbene šole Jesenice, nastopov na oddelkih v Kranjski Gori in Žirovnici, otvoritev razstav v občinah Jesenice, Kranjska Gora in Žirovnica ter različnih prireditev v kraju. Harmonikarji so pokazali, da jih zanimajo različne zvrsti glasbe od ljudske, etno, klasične glasbe, zimzelenih melodij do jazza in tanga, kratka pokazali in

dokazali so poslušalcem in vsem ljubiteljem glasbe, da je glasba brezmejna.

Pomemben del naše dejavnosti je spodbujanje naših učencev, da se vključujejo v različne komorne skupine, končni cilj pa je igranje v harmonikarskem orkestru. Na začetku šolskega leta smo začeli z dvema harmonikarskima orkestroma, šolsko leto smo končali z enim, združenim orkestrom. »Orkestraši« so ustvarili resnično izjemne nastope. Tudi mlajši orkester, občutno pomlajen, je s trdim in natančnim delom dosegel visoko raven igranja in poslušalcem ponudil prave glasbene užitke. V orkestru igrajo sedanji učenci Glasbene šole Jesenice in učenci, ki so svoje glasbeno šolanje zaključili že pred leti. Ponosni smo, da nas razveseljujejo s svojim igranjem v orkestru in kot njegov vodja upam, da bodo z nami tudi v bodoče. Moram omeniti, da odličnih nastopov ne bi bilo, če se nam pri igranju ne bi pridružili učenci tolkal, pianistka ter basist.

Krona letošnjega leta je bil koncert v Kolpernu v okviru prireditve Poletje na Stari Savi. Prvega junija je združen orkester pripravil nepozaben koncert. Na njem se je zbralo nekaj več kot 150 navdušenih poslušalcev. Koncert je bil tudi priložnost, da javnost opozorimo na petindvajset let vnovičnega zagona in delovanja harmonikarskega orkestra, pa tudi priložnost, da se zahvalimo članom orkestra in vsem tistim, ki so nam omogočili, da spet postavimo harmonikarski orkester in tako obogatimo kul-

turno in glasbeno dogajanje na Jesenicah. Za tokratni koncert smo pripravili skladbe različnega žanra, od etno in klasične glasbe do jazza in tanga. Poslušalcem smo odkrili značilnosti in posebnosti posameznih skladb, skladateljev, zvrsti glasbe. Spomnili smo jih tudi na uspehe, ki smo jih harmonikarji ustvarili v času od osamosvojitve Slovenije do danes. Koncert je bil priložnost, da smo s pomočjo glasbe občinstvu pokazali in dokazali, da je drugačnost povsod okoli nas in da samo s strpnim odnosom do drugačnosti lahko gradimo boljši in lepši svet. Za posebnost tega večera so se potrudile tudi naše mamice, mame in drugi sorodniki, ki so nam spekli piškote in dali koncertu še poseben osebni in čustveni pečat.

Torej hvala dragi sedanji in bivši učenci glasbene šole, da vestno in resno hodite na pouk in vaje. Hvala spoštovani starši in drugi sorodniki, ki poskrbite, da naši učenci varno pridejo v glasbeno šolo ter da svojim otrokom stojite ob strani, jih spodbujate, da vztrajajo in tako odkrijejo lepoto glasbe. V Cankarjevem letu bom končala z njegovimi besedami: "Vsaka melodija je bitje zase, ima svoj telesen obraz, svoj živ pogled, svojo besedo in kretnjo. Vsaka odpre vrata na stečaj mislim in spominom brez števila; in vsaka pesem je doživljaj, ki ostane v duši neizbrisljiv."

Diana Šimbera, učiteljica harmonike

ODDELEK BRENKAL

Minilo je še eno šolsko leto in tudi tokrat smo brenkalci nastopali, tekmovali, muzicirali in uživali ob mnogih priložnostih. Na dveh kitarskih nastopih so nastopili učenci z vseh oddelkov glasbene šole iz Kranjske Gore, Jesenic in Žirovnice. Sošolcem so se predstavili s solističnimi skladbicami, se med seboj poslušali in spoznavali. Tudi v naslednjem letu bodo dvakrat nastopili skupaj in se spoznali še z najmlajšimi, ki bodo z učenjem kitare šele pričeli. Osrednji dogodek letošnjega leta je bil nastop oddelka brenkal, na katerem smo slišali vsa brenkala, ki so igrala tako solo skladbe kot tudi skupaj v manjših in večjih komornih zasedbah. To so bili dueti, kvarteti, celo komorna skupina brenkal, v kateri je skupaj zaigralo dvanajst kitaristk in kitaristov in videti je bilo, da uživajo tako nastopajoči kot tudi poslušalci; verjetno vsi komaj čakamo, da skupaj zaigramo tudi v novem šolskem letu. Prav tako so se učenci izkazali na mednarodnem in državnem tekmovanju. Patricija Zupan in Sergej Šegan sta na Dnevih kitare v Krškem prejela srebrno priznanje, na regijskem in državnem tekmovanju pa je Hana Žagar obkraljevala zlato plaketo! Čestitke vsem!

Med zasluženimi počitnicami so si tako učenci kot mi učitelji odpočili in nabrali sveže energije za nov začetek leta, v katerem ne bomo nič manj delovni in vztrajni, spet bomo dali vse od sebe in verjamem, da bo šolsko leto 2018/19 še boljše in še bolj ustvarjalno.

Simon Krajncan Fojkar, učitelj kitare

BALETNI ODDELEK

Učenke baletnih pripravnic 3 (baletna predstava Petruška)

Učenke 5. razreda baletne šole (baletna predstava Petruška)

V decembrskih dneh smo v Glasbeni šoli Jesenice zopet pripravili vrsto zanimivih nastopov, koncertov in prireditev. Oddelki plesne pripravnice so nastopili na zdaj že tradicionalnem božičnem nastopu za starše, ki je bil 12. decembra v dvorani Lorenz. Tematika letošnjega nastopa je bila pravljичno obarvana in polna motivov iz predprazničnega časa. Predstavili so se učenci vseh treh razredov oddelka. V 1. razredu plesne pripravnice so naše najmlajše učenke, nekatere še obiskujejo vrtec. Zaplesa-

le so pravljичno koreografijo, ki jo je pripravila njihova učiteljica Maja Repe. Prav tako je pripravila 2. razred, ki je že pokazal več spretnosti in znanja baletnih korakov, kar je prikazal v plesu čarobnih vil. Zadnji, 3., razred plesne pripravnice je nastopil s točko, ki se odvija v sanjah. Koreografijo za njih sem pripravila jaz. Deklice so se zopet prelevile v čarobne vile, ki očarajo s svojim nežnim, elegantnim baletnim plesom. Na božični nastop smo se pripravljali vse od konca oktobra. Da se otroci lahko su-

vereno predstavijo s koreografijo in da ta oživi pred dvorano, polno gledalcev, je potrebno veliko truda, vaj in vestno obiskovanje pouka. Nastopi na odru, pred občinstvom, so zelo dragocen del baletnega in glasbenega izobraževanja. Tudi lanski decembrski nastop je potekal pred nabito polno dvorano ponosnih staršev, bratcev, sestic, starih staršev in drugih soročnikov ter prijateljev. Po nastopu je užitek opazovati množico zadovoljnih majhnih obrazov z žarečimi očmi, polnimi ponosa na svoj nastop pred številčno publiko. Tudi učitelji in starši čutimo skupaj z njimi, uživamo v teh trenutkih popolnosti, ki bogatijo otroško odrasčanje. Z gotovostjo lahko rečem, da se prav vsi, otroci, starši in učitelji, veselimo ponovnega snidenja na naslednjem nastopu.

Jerneja Omahen Razpotnik, učiteljica baleta

Baletna skupina

KONCERT PRVOŠOLČKOV

Koncert prvošolčkov je lep glasbeni dogodek na naši šoli, kjer se učenci prvih razredov publiko prvič predstavijo s skrbno izbranimi skladbicami, ki jih izberejo skupaj z učiteljem. Po navadi so to skladbice z ljudsko ali znano

otroško melodijo, ki gre otrokom laže v uho in jih igrajo z večjim veseljem. Tako se je v mesecu marcu na odru v dveh delih predstavilo več kot 60 učencev, ki so nam pokazali, kaj so se v nekaj mesecih naučili. To je bil poseben dogo-

dek tudi zato, ker so pesmice posvetili mamam ob njihovem prazniku in zagotovo so jim s svojim izvajanjem pričarali radost ter srečo.

Monika Korbar, učiteljica klarineta

KONCERT ORKESTROV

Godalni orkester

Harmonikarski orkester

eden od vsakoletnih koncertov, ki vedno navduši, in tudi letos ni bilo nič drugače, je koncert orkestrrov. Navdušeni pa niso samo poslušalci, temveč tudi nastopajoči in tisti, ki na ta dan prejmejo darilca ter pohvale za svoje dosežke na tekmovanjih v preteklem letu. Še pred začetkom nastopa so se do ušes nasmejani nastavljali fotografu in ponosno pozirali za fotografijo, ki bo v naslednjem letu krasila revijo Notko in še marsikateri jeseniški dom. Že na začetku nastopa so bili poklicani na oder, da prevzamejo svoje nagrade, nato pa sedijo in prisluhnejo melodijam, ki so jih za ta koncert pripravili orkestri glasbene šole.

Začel je godalni orkester in zaigral plesno suito, ki je poskrbela, da poslušalci niso dolgo sedeli pri miru in so s srmežljivimi gibi nog

nakazovali, da so že pripravljeni za nadaljnje poslušanje. Sledila je Finska ljudska, v kateri so orkestraši pod vodstvom Klavdije Jarc Bezljaj drug za drugim vstajali, da nakažejo svoj solo, na koncu pa so stali vsi in po velikem crescendu na mah dirigentke zaključili v velikem slogu.

Ko se aplavz še ni dobro polegel, so že na oder korakali člani harmonikarskega orkestra in stoje pričakali svojo dirigentko, Diano Šimbera. V prvi skladbi, Akordeon Twist, se jim je na kitari pridružil še učitelj nauka o glasbi Darko Šimbera. Skupaj so se odvrtili do naslednjih dveh skladb, pri katerih so z energijo in temperamentom, ki ju harmonikarski orkester prikaže na vsakem nastopu, prepričali tudi tiste, ki so do tedaj sedeli mirno in ravnodušno. Na koncu je kar nekaj navdušencev glasno vzkliknilo BRAVO! in še z bučnim aplavzom nagradilo člane ter dirigentko orkestra.

V ozadju so nerodno ploskali tudi člani pihalnega orkestra, ki se kljub glasbilom v rokah niso mogli upreti ploskanju, medtem ko so že hodili proti odru. Še preden so prišli do svojih sedišč, je uigrana ekipa glasbene šole KOT

Pihalni orkester

BLISK pripravila stole in stojala, da bodo imeli kam sedeti in odložiti note. Najprej so nas popeljali na Billiejevo rock zabavo in pod vodstvom Gašperja Breznika dokončno ogreli celotno dvorano v Kolpernu. Za konec pa so nam predstavili še znane viže iz risank Avtomobili in Moana, pri katerih se je izkazala tudi zares velika tolkalna zasedba, saj se jim je pridružil tudi učitelj tolkal Boštjan Gradišek. Po zaključnih

besedah ravnateljice Martine Valant se je dvorana počasi praznila in nastopajoči ter poslušalci so počasi izginjali v večer. A ne vsi, harmonikaši so si pripravili instrumente še za naslednji dan, ko je prav tako v dvorani Kolperna imel samostojni koncert harmonikarski orkester. Kako pa je bilo tam? To si lahko preberete v njihovem članku.

Simon Krajncan Fojkar, učitelj kitare

ODDELEK ŽIROVNICA

Na Osnovni šoli Žirovnica je Glasbena šola Jesenice prisotna že mnogo let, vsako leto pa je zanimivo opazovati spremembe, ki jih prinašajo ne samo novi učenci, pač pa tudi novi učitelji. V letošnjem šolskem letu se je učiteljska zasedba kar dobro premešala, kakšno ime pa je na tem oddelku k sreči že stalnica. Mednje sodi Natalija Šimunovič, ki v Žirovnici poučuje violino. Letos ji je priskočila na pomoč še Katarina Jurca. Kmalu bo desetletje na tem oddelku praznovala tudi Eva Jelenc Drozg, ki skrbi za precej velik oddelk kitaristov. Klavir letos poučuje Dominik Jakšič, ni pa edini, ki uporablja ta instrument. Za klavirske spremljave je poskrbel tudi Vladimir Mlinarič. Harmonikaši že kar nekaj let delujejo pod nadzorom Jana Ulčnika. Pri flavtah je v razredu glavna Barbara Volčič, ki pa je proti koncu šolskega leta odšla družin-

skim radostim naproti. Namesto nje je učenke vzela v roke Jerca Novak. Zelo smo ponosni tudi na učenke fagota, ki jih zavzeto poučuje Jasna Rojc. Prav vse učence našega oddelka pozna Drejc Pogačnik, ki poučuje nauk o glasbi.

Na oddelku smo tudi v tem šolskem letu pripravljali javne nastope, glavni nastop pa je bil božično-novoletni, ki smo ga imeli v dvorani na Breznici. Na njem so se predstavili solisti, komorne skupine in orkestri. Nekatere učenke so se podale tudi na tekmovanje. Zavzeto so se lotile zahtevnih programov in jih nato zaigrale komisijam na tekmovanjih, za nagrado pa opazno napredovale in prejele lepe ocene. S svojimi točkami učenke in učenci lepšajo prireditve v organizaciji Društva upokojencev Žirovnica, sodelujejo na prireditvah osnovne šole in drugih organizacij, ki delujejo v tem okolišu. Učenke

Violinski trio iz Žirovnice (Eva Sterle, Jaka Sedlar in mentorica Katarina Jurca)

in učenci sodelujejo tudi v šolskih orkestrih. Biti učitelj na tem oddelku je zelo lep izziv med drugim zato, ker se pogosto kažejo možnosti in potrebe za združevanje učencev v najrazličnejše komorne skupine. Na družinskih nastopih se jim pridružijo še pogumni starši in poskrbijo za nepozabne spomine. Učenkam in učencem ter učiteljem in staršem jih želim čim več.

Eva Jelenc Drozg, učiteljica kitare

ODDELEK KRANJSKA GORA

V Kranjski Gori glasbeni pouk že tretje leto poteka v Ljudskem domu, kjer imamo poleg učilnic na voljo tudi dve dvorani. V manjši od obeh smo letos imeli štiri javne nastope, na katerih so učenci zaigrali na klavir, flavto, violino, kitaro in harmoniko. V veliki dvorani pa smo poslušalcem pripravili božično-novoletni koncert, ki smo ga dodatno začinili s prav posebnimi točkami. Koncert so otvorile tri baletne skupine, ki so nas navdušile s svojimi plesnimi koraki. Učenka Brina Perkolič Railič nam je pričarala praznično vzdušje s petjem ob svoji lastni klavirski spremljavi. Sicer pa so se pianisti predstavili solo in štiriročno, poleg tega so pripravili še skupno točko – kot zbor so zape-

li pesmico Jingle bells ob klavirski spremljavi dveh pianistk iz 6. razreda, Tie Perišič in Vide Mlinar. Tudi violinisti in klarinetisti so se povezali v trio oziroma kvartet ter nam ponudili božične zvoke. Vmes so zaigrali flavtisti in kitaristi, ob koncu koncerta pa smo slišali pihalni orkester z izbranimi skladbami iz animiranih filmov Avtomobili in Moana.

Da bi božične praznike polepšali tudi starejšim občanom Kranjske Gore, so učenci v decembru dvakrat nastopili v domu Viharnik, kjer so koncerti glasbene šole postali že tradicija. Vsako leto nas pričaka množica navdušenih dedkov in babic, ki se veselijo našega obiska, mi pa jim z največjim veseljem popestrimo dopoldne z glasbo. Pravzaprav se pri takih poslušalcih počutimo prav domače in sproščeno, včasih ob naši glasbi tiho mrmrajo ali celo glasno pojejo, imajo tudi glasbene želje; letošnje šolsko leto je bila to pesmica Vse najboljše za te za gospo, ki je imela rojstni dan.

Letos smo se večkrat predstavili na Liznjekovi domačiji, kamor smo povabljeni, da zaigramo ob otvoritvi razstav. Liznjekova domačija je bila včasih bogat gruntarski dom ob nekdanji glavni vaški poti. Kmečka hiša, nekaj časa tudi gostilna, je bila zgrajena v drugi po-

Božično-novoletni nastop oddelka Kranjska Gora (Nika Smolej, Ana Kopavnik)

lovici 17. stoletja in kaže značilnosti kmečkega baroka iz 18. in začetka 19. stoletja. Gre za alpsko hišo, ki jo krasijo poslikave na fasadi, kamnit polkrožni portal in lesen gank (balkon). Danes je popolnoma obnovljena, v kletnih prostorih pa si lahko ogledamo razstavo o življenju in delu mladinskega pisatelja Josipa Vandota. V toplejših mesecih se kulturni dogodki, povezani z Liznjekovo hišo, odvijajo na prostem, tako da nastop priredimo kar na dvorišču.

Tudi v prihodnjem šolskem letu se bomo potrudili in čim bolj razveselili naše zveste poslušalce s pestrim glasbenim programom!

Monika Toman, učiteljica klavirja

Javni nastop oddelka Kranjska Gora (Manca Kralj, korepetitorica Monika Toman)

ZGLEDNO SODELOVANJE Z GLASBENO ŠOLO JESENICE

Začetek našega sodelovanja z Glasbeno šolo sega kar daleč nazaj, v čase naših razstav v Doli. Z letom 2009, ko smo odprli naše novo razstavišče v Mercatorjevem centru na Jesenicah, se je sodelovanje le še poglobilo, saj so razstave pogostejše, enkrat mesečno.

Glasba in naša vizualna umetnost nekako hodita z roko v roki tudi drugod po svetu, in

kar ne moremo si predstavljati naših dogodkov brez glasbene spremljave učencev in njihove prisrčnosti. Še posebej lepo pa je, če se uskladi ta naša tema razstave in glasbeni repertoar, kot je bilo to v zadnjem primeru, ko so blestele tri mlade violinistke, pa še bi lahko naštevali.

Za zaključek velja poudariti tudi vidik medgeneracijskega sodelovanja in seveda širjenja

glasbene kulture, kar se nam zdi še posebej pomembno. Zahvaljujemo se za sodelovanje, lepo sodelovanje tudi naprej, in uspešno delo vam želimo!

Janez Kramar, podpredsednik Fotokluba Jesenice

Otvoritev ene izmed fotografskih razstav Fotokluba Jesenice v Mercatorju na Jesenicah (za mikrofonom gospod Janez Kramar, igral je kvartet klarinetov)

URŠKA POMPE

V jubilejnem letu Glasbene šole Jesenice so se na našem odru v okviru glasbenega abonmaja predstavili tudi uveljavljeni poklicni glasbeniki, ki izhajajo iz naše ustanove. V novembru je svoj avtorski večer tako imela skladateljica Urška Pompe, ki dela kot profesorica za solfeggio na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Za svoje skladbe je bila že večkrat nagrajena, med drugim tudi z državno nagrado Prešernovega sklada. Na šoli je začel delovati projektni zbor za izvajanje njenih otroških skladb, v katerem je sodelovalo okrog 50 otrok, ki se učijo najrazličnejše instrumente. S skladbami so se začeli spoznavati pri pouku nauka o glasbi, kjer sta jim učitelja Darko Šimbera in Drejc Pogačnik

Pevski zbor Glasbene šole Jesenice pod vodstvom Eve Jelenc Drozg poje pesmi Urške Pompe

prvič predstavila skladbe. Naučili smo se šest skladb, ki so bile za pevke in pevce zanimiv izziv. Ne spadajo namreč niti med tiste najbolj znane niti med najbolj preproste napeve. Otroci so v skladbah izvajali spremembe taktovskih načinov, peli so v modusih, spopadali so se z zanimivimi skoki, dinamičnimi kontrasti, različnimi zvočnimi efekti, nekateri so za trenutke postali pevske solisti, vseskozi pa nas je pronicljivo na klavirju spremljala Saša Golob in nam petje bogatila z zvočnimi barvami, ritmičnimi vložki in zanimivo harmonsko strukturo. Lep izziv so mi skladbe predstavljale tudi v dirigentskem smislu.

Z našim prepevanjem smo otvorili avtorski večer, za nami pa so se zvrstili uveljavljeni glasbeniki, ki so svoja raziskovanja posvetili predvsem sodobni glasbi. Tako smo lahko prisluhnili skladbam Urške Pompe v izvedbi flavtistke Marte Sesar, saksofonistov Tadeja Pika in Vide Vatovec, pevke Barbare Jernejčič Füršt, pridružil se nam je tudi komorni zbor De profundis iz Kranja pod vodstvom Branke Potočnik Krajnik, sodelovala sta tudi pozavnistka Maria Ponické in harmonikaš Klemen Leben. Program sta povezovali Natalija Šimunovič z vprašanji in Urška Pompe z odgovori.

Eva Jelenc Drozg, učiteljica kitare

Zaključek abonmajskega koncerta skladb Urške Pompe

ABONMAJSKI KONCERT MONIKE KORBAR IN MONIKE TOMAN

V prazničnem abonmaju, posvečenem jeniškim glasbenikom, sta 10. oktobra 2017 v dvorani Lorenz nastopili dve učiteljici Moniki. Domačinki Moniki Korbar, klarinetistki, se je pridružila pianistka Monika Toman, tudi sicer korepetitorka njenih učencev.

Že v prvih skupnih tonih Stanfordove Sonate je bilo moč zaznati ubranost glasbenic ter sozvočje in zlitost obeh instrumentov; vzdušje in intenzivnost pa sta se v nadaljevanju večera stopnjevala iz skladbe v skladbo vse do konca. Po izjemno razgibanih in zanimivih Variacijah Jeana Francaixa je sledil Watsonov Caoine za klarinet solo, ki je občinstvo presenetil in očaral z obilico posebnih efektov. Po zadnji skladbi Charles-Marie Widorja pa si je polna dvorana poslušalcev z navdušenim ploskanjem in čestitkami "prislužila" še dodatek, ki je nežno izzvenel v navdihujoč večer.

Klavdija Jarc Bezljaj, pomočnica ravnateljice

Abonmajske koncert Monike Korbar in Monike Toman

JESENSKA HARMONIJA

Jeseni 2017 sta se Monika Korbar na klarinetu in Monika Toman ob klavirju predstavili v dvorani Lorenz na koncertu v okviru 70 let delovanja Glasbene šole Jesenice. Istega leta sta izdali tudi zgoščenko z naslovom Jesenska harmonija.

Monika Toman in Monika Korbar

Monika Toman, klavir

Kot korepetitorica Monikinim učencem imam z njimi dobre izkušnje. A čeprav so bili na vaje dobro pripravljeni, so včasih potrebovali pomoč. Takrat je Monika vzela v roke svoj klarinet in zaigrala njihovo pesmico, kot da je to nekaj najbolj preprostega na svetu, mehko, muzikalno, z zanosom, tonsko izenačeno in popolno. Učenci so potem ta zvok skušali ponoviti, jaz pa sem si rekla: Kako lepo je to zaigrala, kako lepo bi šele bilo igrati z nekom, ki tako super igra. Ko me je nato povabila k skupnemu igranju, sem z veseljem privolila.

Najina skupna pot se je začela, ko sva se skupaj predstavili na koncertu učiteljev. Ugotovili sva, da se ujameva, obe z veseljem vadiva vsaka svoj instrument in se ne ustrašiva velikih izzivov.

Spomnim se trenutka, ko sva končno prvič po veliko ne tako uspešnih poskusih uspeli dobro zaigrati skladbo. Pred tem sva vsaka zase vadili doma in izpilili skladbo do potankosti, preigrali vse pasaže do zadnje note in postopoma dvigovali tempo do skrajno hitrega. Ko sva obe zares dobro znali, sva vadili še skupaj. Bilo je, kot bi prišli v nov svet, kjer se glasbena slika popolnoma spremeni, slišiš dodaten zvok, ki ga doma ni bilo. Ko ga poslušáš, pozabiš poslušati sebe, podre se tempo, zmešajo se note, skladba hitro postane zmešnjava. Z vztrajnostjo sva premagali tudi to in čez nekaj časa sva uspeli zaigrati točno tako, kot sva si zamislili.

Ponudba skladb za klarinet in klavir je pestra, ampak nič ni prekašalo spevne melodije in bogatih harmonij v Introdukciji in rondoju skladatelja Charlesa Marie Widorja ter Sonati za klarinet in klavir skladatelja Charlesa Stanforda. Včasih se človeku pri poslušanju neke skladbe zvok vtisne v spomin, rečeš si, da to

preprosto moraš igrati, ker je tako briljantno napisano. Uvod skladbe si v glavi že predvajaš po svoji zamisli, na hitrih delih čutiš prste, kako ti skačejo po tipkah. Želeli pa sva si še nekaj hitrega in šaljivo poskočnega, tako da so bile Tema in variacije Jeana Francaixa popolna izbira.

Med seboj sva si ravno toliko različni, da vsaka dobi kakšno svežo zamisel in hkrati navdih pri drugi. Prva malo bolj analizira vsako noto, vsako frazo, druga se prepusti trenutnemu zanosu. Ko to združiva, se lepo poveže v celoto. Pri skupnem igranju to lahko predstavlja izziv, vendar se na koncu obrestuje.

Če moraš vsak dan veliko vaditi in redno stati na odru pred publiko, lahko razumeš svoje učence, kako se počutijo pred nastopi. Po mojih izkušnjah je za nastopanje najpomembnejša predhodna priprava, kajti na odru ne moreš blefirati. Pri tem vztrajam tudi kot pedagoginja. Pri samem učenju not vidim, kako težko je pozneje popraviti tisto, kar sem se narobe naučila, zato učencem skušam dopovedati, kako pomemben je prvi stik z notami. Potrebno je natančno branje, pravilni gibi rok, kar zahteva potrpežljivost, seveda pa vaja dela mojstra le v primeru, če mojster dela vajo.

Vsak si predstavlja, da je snemanje cedeja lažje kot nastopanje na koncertu. Na koncertu je samo ena priložnost za vrhunsko izvedbo, če narediš napako, je ne moreš vzeti nazaj. Pri snemanju tega problema ni, vsako skladbo lahko igraš, dokler ni popolna. Ravno tu se zatakne. Predstavljam si, da morate neko stvar zaigrati desetkrat, dvajsetkrat ali celo tridesetkrat. V prvem, drugem ali tretjem poskusu bo šlo najbolje. Če pa se slučajno vmes najde možnost za popravek, je treba vse zaigrati še enkrat. Pretirano preigravanje iste skladbe potem vodi v vedno slabšo interpretacijo, zato sva snemali po načelu zbrano in čim boljše že v prvem poskusu.

Zagotovo lahko rečem, da bova še naprej pridno vadili in se trudili ostati v dobri formi. Literature za klarinet in klavir je še veliko, priložnosti za koncerte pa tudi.

Monika Korbar, klarinet

Ne da se opisati, kako mi je zaigralo srce, ko sva se z Moniko Toman odločili, da bova skupaj igrali.

Vsak instrumentalist si želi v svoji karieri srečati glasbenega sogovornika, s katerim bi se dobro ujel.

Kot klarinetistka govorim seveda o dobrem korepetitorju: dragocenem spremljevalcu na klavirju, ki posluša solista in se mu zna pridružiti, da se skupaj zlijeta v harmonično celoto. Najprej me je moja soimenjakinja prepričala kot korepetitorica mojim učencem. Znala jim je

prisluhniti in se tudi hitro znajti, če je šlo kaj narobe, saj je izvrstna pianistka.

Če je učenec recimo pozabil skladbo ponavljati, ga je ujela s spremljavo, še preden je ugotovil, da ga je polomil. Njeno igranje je bilo vedno natančno in dobro izvedeno. Z učenci je bila vedno potrpežljiva in prijazna. Vesela sem, da je tudi, ko sem kaj zakomplicirala in želela spremembe pri izvedbi, vedno ustregla brez nejevolje.

Najin prvi skupni nastop je bil na koncertu učiteljev Glasbene šole Jesenice in je zaradi dobre izkušnje prerastel v trajnejše sodelovanje, priprave, skupno vadenje in navsezadnje dobil epilog s celovečernim koncertom in snemanjem zgoščenke.

Včasih je bilo kar naporno. Dopoldne sva vadili, popoldne pa sva imeli službo, tako da sva bili kar pridni. A nikoli nama ni bilo odveč. Pri igranju sva znali zelo dobro prisluhniti druga drugi in se uskladiti med seboj ... No, včasih je bila skladba zahtevna in je trajalo dlje časa, da sva uspeli sinhrono izvesti kak težji odsek. A vedno sva se zraven zabavali in ob igranju uživali, kar je najpomembnejše.

Spominjam se vadenja skladbe Introdukcija in Rondo francoskega skladatelja Charlesa Marie Widorja. Vadili sva jo s pravim užitkom, obema je bila očitno zelo všeč, čeprav je tehnično zahtevna. Je pa zelo atraktivna in poslušalca ne izpusti do konca, poleg tega gre lepo v uho.

Ko stopiš na oder, je vedno prisotno malo treme, ni tako sproščeno kot na vajah. Kljub naporu in stresu, ki ga s seboj prinaša nastopanje, sva z Moniko na odru dokaj hitro padli v svoje občutke, ki sva jih tako dobro poznali z najinimi številnimi pripravami. Najbolj nama bo v spominu ostal koncert v najini Glasbeni šoli Jesenice, v okviru jubilejne 70-letnice. Zaigrati pred domačo publiko in učenci je prav gotovo posebno doživetje ter hkrati izziv, da bi koncert čim boljše uspel. Učenci, ki so naju v dvorani poslušali, so bili navdušeni in motivirani. Kmalu po oktobrskem koncertu sva se odločili, da si želiva skladbe posneti na zgoščenko z naslovom Jesenska harmonija, kar je za naju tudi bila. Kdor jo želi poslušati, vabljen v našo knjižnico!

Za izkušnjo, ki so nama jo omogočili ravnateljica Martina Valant, Pihalni orkester Jesenice Kranjska Gora ter Občina Jesenice, sva zelo hvaležni. Neizmerno se veseliva najin角度nih skupnih projektov! V načrtu imava koncertiranje: v Glasbeni šoli Tolmin, nato v Glasbeni šoli Sevnica. Potem naj naju pot pelje tja, kamor jo bo pihal moj klarinet in tipkale vesele tipke izpod prstov Monike Toman.

Monika Korbar, učiteljica klarineta in Monika Toman, učiteljica klavirja

KONCERT DIJAKOV IN ŠTUDENTOV GLASBE

V četrtek, 15. marca 2018, se je v dvorani Lorenz odvil že tradicionalni koncert dijakov in študentov, ki so pred leti z glasbenim izobraževanjem začeli na naši šoli, zdaj pa pot proti poklicnim glasbenikom uspešno nadaljujejo na glasbenih konservatorijih in akademijah v

Sloveniji in tujini. Nastopili so: pianistka Vita Mesec, harmonikarja Florjan Kozmus in Sajdin Horozovič, violinist Timotej Willewaldt, violončelistka Romana Šimbera (s korepetitorico Beo Barcza) in harfistka Leto Križanič Žorž. Pričarali so nam bogat glasbeni večer z razno-

likim glasbenim programom, v katerem smo zares uživali. S ponosom sledimo njihovem glasbenemu zorenju in se veselimo njihovih uspehov. Na odru smo tokrat slišali kar tri čisto sveže nagrajence Tekmovanja mladih slovenskih glasbenikov, ki se je odvijalo ravno v tednu

koncerta. Timotej je prejel zlato plaketo in 2. nagrado, Romana srebrno plaketo, 2. nagrado in nagrado za najboljšo izvedbo Haydnovega koncerta (prav temu smo lahko prisluhnili tudi na našem odru), Leto pa je prejela zlato plaketo, 1. nagrado, posebno nagrado za doseženih sto točk ter posebno nagrado za najboljšo izvedbo obvezne skladbe. Poleg tega pa se je Leto marca uvrstila tudi v finale slovenskega izbora za tekmovanje Evrovizijski mladi glasbeniki 2018.

Veseli smo, da si naši nekdanji učenci kljub natrpanim urnikom vzamejo čas za obisk domačega odra. Ob tej priložnosti vam prenašam tudi pozdrave tistih, ki se tokrat zaradi mednarodnih tekmovanj in drugih obveznosti niso uspeli ustaviti pri nas, obljubljam pa, da se kmalu spet vidimo. Morda že na prihodnjem koncertu dijakov in študentov – 21. marca 2019 ob 18.30 v dvorani Lorenz. Že sedaj vljudno vabljeni, da jim prisluhnete.

Klavdija Jarc Bezljaj, pomočnica ravnateljice

Nastopajoči na koncertu dijakov in študentov (Vita Mesec, Florjan Kozmus, Timotej Willewaldt, Romana Šimbera, Leto Križanič Žorž, Sajdin Horozovič, korepetitorka Bea Barcza)

GLASBENA TRŽNICA

V mesecu aprilu smo na Glasbeni šoli Jesenice že kar tradicionalno izvedli glasbeno tržnico, s katero želimo mlade vsako leto navdušiti za igranje instrumenta na naši šoli. Tokrat so nas obiskale kar tri šole, tako da je bilo živahno celo dopoldne. Učenci so se najprej zbrali pred šolo, kjer so dobili navodila o krogotoku na tržnici, prav tako pa jih je voditelj opomnil, naj dobro poslušajo učitelje pri posameznih instrumentih, saj bo na koncu sledil kviz z nagradami za skupine, ki bodo znale pravilno odgovoriti na zastavljena vprašanja o tem, kar so videle in slišale. Nato se je tržnica začela in skupine so se izmenjavale v naslednjih oddelkih: balet s klavirjem, tolkala, trobila, pihala, godala, harmonike in brenkala. Da so si ogledale vsako družino instrumentov, je trajalo dobre pol ure. Učitelji smo bili ob koncu dopoldneva zelo zadovoljni z znanjem otrok na kvizu, saj niti ena skupina domov ni odšla praznih rok. Tržnica je spet lepo uspela, največja nagrada pa bodo morebitni novi učenci, ki bodo k nam prišli v naslednjem šolskem letu.

Dreje Pogačnik, učitelj nauka o glasbi

DRUŽINA KRAMAR

Tudi letos se družina Kramar predstavi, svoje tri članice na oder postavi.

Najmlajša je violončelistka Nina, njo poleg glasbe še kaj drugega zanima.

Iz drobne je Eve že prava mojstrica nastala, z novo violino nerazdružljiva je postala.

Svojima deklicama se mami Tina rada pridruži, ljubezen do glasbe jih vedno bolj druži.

Nikakor pa to člani družine še niso vsi, kar nekaj jih v publiki zvesto sedi.

Vita in ati danes med gledalci sedita, skupaj s sorodniki za najmočnejši aplavz poskrbita.

Družina Kramar

FESTIVAL DRUŽIN

...kot ga je videla napovedovalka

Sobotno jutro 14. aprila, družine na Stari Savi se zbirajo, v rokah imajo nakupovalne vrečke in nakupovalne lističe, obuti so v domače pretegnjene puloverje in strgane kavbojke. Otroci mamicam naročajo, katero čokoladico si želijo v nakupovalnem vozičku. Opa, pomota. Ne te družine! Te so par metrov naprej, v nakupovalnem centru, in verjetno se jim bomo danes še pridružili.

K nam, v Kolperu, prihajajo danes čisto drugačne družine: slavnostno oblečene, združene v nasmeških, ki razkrivajo, da bodo zdaj zdaj stopile na oder in jih od tam podelile občinstvu. S seboj ne nosijo praznih trgovinskih vrečk, ampak domače pecivo. Tisto, ki vzame čas: za testo, za nadev, za vnučko, da namoči prst vanj, tisto, ki zapečeš vanj svojo ljubezen in ga v trgovini nimajo. Tudi v diskontu ne. Imamo ga v Glasbeni šoli Jesenice in to vsako leto, ko prirejamo festival družin.

To pa še ni vse - pogledjte te obleke! Veselje je pogledati zlikane atije, mamice in hčerke, ki se jim lasje počesano svetijo na ramenih. Tudi fantje so resno vzeli družinsko lepoto in tamle eden komaj čaka, da s svojo trobento spremlja mamo na violini. In to je tisto bistveno. Prav vsak nosi s sabo tudi instrument, s katerim bo tokrat spremljal svojega atija, bratca, sestrico, mamico, celo dedka ali babico. Že nekaj

let zapored zmagajo v številčnosti družine iz zgornjesavske doline, ki pripeljejo na oder po 14 članov, od katerih najmlajši sicer vedno glasno protestira, ampak potem profesionalno odigra svoj part in zdaj ga že imamo na sumu, da zahteva višji honorar. Ja, namesto ene vožnje s toboganom v toplicah bo drugo leto hotel dve, za povrh pa še en teden ne bo treba po risanki takoj v posteljo?

Kaj pa vemo, kaj delajo doma mamice in atiji s svojimi otroki, da tako žarijo na ta dan, ko se skupaj s svojci postavijo na oder in poskrbijo, da tudi učitelji na naši šoli dobijo solzne oči. Mene so vprašali, kako da mi je tako lepo tekla beseda, ko sem jih napovedovala. Vi ne veste, kakšno sliko sem imela pred seboj - nasmejane obraze, ljudi, ki za svoje najdražje stiskajo pesti, napečejo najboljših potic in se spet usedejo za klavir, poiščejo zaprašene citre in potem na odru zaigrajo tisto, kar so si vedno želeli. Ljudsko, ki jo je pela že njihova prababica, moderno o piratih s Karibov ali pa se kakšna klasična violinistka prelevi v rokerico in igra Satisfaction Rolling Stonesov. Zdaj razumete, kaj vse se dogaja pred očmi napovedovalke na festivalu družin Glasbene šole Jesenice?

To je ena sama pesem, to je ena sama ljubezen.

Natalija Šimunovič, učiteljica violine in viole

Utrinek s Festivala družin (družini Grilc in Kralj)

Družina Kramar

Družina Kogoj

DRUŽINA KOGOJ

Sva Nuša in Ema s Krnice doma, danes z nama tudi mami Barbara na flavto igra.

V triu res najmlajša je Ema, vendar se za igranje kitare, glasbo in pesmi najbolj zavzema.

Dve let starejša od Eme je Nuša, ki se že tretje leto zelo trudi, da violina ji ne »fuša«.

Mami flavto največkrat v igra v službi, nikoli v kakšni razposajeni družbi.

Slovenske ljudske pesmi izbrala je učiteljica Blanka, ki pravi, da našemu triu nič ne manjka.

Zdaj pa rad zaigral bi vam naš trio, upamo, da po treh akordih ne rečete adijo.

Mogoče lahko bi dodale kakšno vajo ali dve, Vendar ob vseh obveznostih to pač ne gre.

Za konec želimo vam, da vas slovenska pesem poboža in, da se vam od užitka naježi koža.

Družina Kogoj

SREČANJE GLASBENIH ŠOL GORENJSKE IN ZAMEJSTVA

Srečanje glasbenih šol Gorenjske in zamejstva vsako leto gosti ena izmed sedmih sodelujočih šol. Letošnje 44. srečanje smo gostili na Jesenicah. Tako smo 13. aprila 2018 v Kolpernu pripravili skupni koncert, na katerem je nastopilo kar 38 učencev, in sicer iz Radovljice, Tržiča, Kranja, Škofje Loke, z avstrijske Koroške in iz Kanalske doline; našo šolo so zastopali pianistka Ana Poljanšek Žagar pod mentorstvom Saše Golob, tolkalec Žiga Jevnik pod mentorstvom Boštjana Gradiška s korepetitorko Sašo Golob ter kvartet klarinetov (Manca Noč, Urška Torkar, Emilija Šmitran, Jana Dremelj) pod mentorstvom Monike Korbar. Poleg ravnateljice Martine Valant je zbrane uvodoma nagovoril tudi župan Tomaž Tom Mencinger.

Nato smo se prepustili odličnemu glasbenemu programu, ki se je prepletal s predstavitvami posameznih šol. Po koncertu je sledilo še prijeto

tno druženje nastopajočih, staršev, poslušalcev, učiteljev in ravnateljev glasbenih šol.

Klavdija Jarc Bezljaj, pomočnica ravnateljice

Kvartet klarinetov Glasbene šole Jesenice na Srečanju glasbenih šol Gorenjske in zamejstva

PO VALOVIH Z MATEJEM ZUPANČIČEM

Matej Zupančič na zaključnem recitalu (Tina Kramar, Tina Bučar, Matej Zupančič, mentorica Natalija Šimunovič, korepetitor Vladimir Mlinarič)

Na jeseniški glasbeni šoli poučujem godala že od leta 2000. Kmalu sem ugotovila, da je z vsakim učencem, kot bi sedel v čoln in se odpravil na dolgo pot. Če je sreča, je morje mirno. A nekaj valov mora biti, sicer ni zanimivo. Ravno prav mora sijati sonce, pričakovati je tudi kakšno nevihto in med plovbo je dobro malo zasidrati barko ter se nagraditi s poležavanjem in uživanjem. Pa dober veter v jadra (ta je še najbolj pomemben), da se ob koncu šolanja varno usidramo in se učenec presede na drugo, večjo in bolj opremljeno ladjo, ki ga bo peljala naprej v življenje. Mogoče je imel Matej v mislih tudi najino barko, ko je napisal skladbo Po valovih, kajti najina pot po morju je bila kar dolga, precej razburkana, a nikoli neprijetna. Vreme sva si napravila sama, v glavnem je bilo sončno, v jadra nama je pihal veter, ki ga je

napihala moja učiteljska in glasbena zagnanost ter Matejevi raziskovalni in pametni možgani, ki so že od mladih nog zaljubljeni v znanost, fizikalne pojave, zgodovino, glasbo, filozofijo. Skratka v vsa področja, kamor človek lahko odpluje v mislih. Vse skupaj dobro podmazano z delom, je prineslo veliko rezultatov: vrsto odmevnih nastopov, srebro na tekmovanju, igranje v orkestrih, recitale in same odlične ocene v glasbenem spričevalu. A sčasoma je postala violina premalo, saj Mateja bolj kot poustvarjanje in obvladovanje enega inštrumenta zanima

raziskovanje, primerjanje in znanstveni pristop. Tako sva po zaključeni nižji šoli na violini kompas naravnala na violo, a je veter vmes tako ugodno pihljal in so ribe kar same skakale na palubo, da je fant zaslišal v svoji glavi prelepe melodije. Takoj sva ugotovila, da bo najin čoln v kratkem postal pretesen. Počasi, ob žametnih zvokih viole, ki je kot ustvarjena za njegove dolge roke, sem usmerjala najino barko proti pristanu. Fant se mora prevesti na novo ladjo, poiskati mora nove cilje: zaključiti klavir, zapluti v vode skladateljstva, v dirigentske to-

kove, ki ga čakajo v oceanu. V širnem oceanu, kamor bo Matej moral sam, z drugimi kapitani. V čolnici se je naučil dobro držati vesla, ujeti pravi veter, pluti z valovi, poiskati miren zaliv in zasidrati barko.

Ko bo jutri s kompasom izbiral smer in podal na odprto morje, upam, da se s svojo pametno glavo in veliko znanja, ki ga je pridobil na naši šoli, spomni, kako se določi cilj. Vedno s srcem.

Natalija Šimunovič, učiteljica violine in viole

Po Valovih

Matej Zupančič, učenec viole

Andante moderato sul D

The musical score is for a piece titled "Po Valovih" by Matej Zupančič, a student of the Viola. It is written for Violin 1, Violin 2, and Viola. The tempo is "Andante moderato" and the key signature has two flats (B-flat major). The time signature is 6/8. The score is divided into three systems of five measures each. The first system starts with a "sul D" instruction. Dynamics include *p* (piano) and *p sul tasto* (piano on the fingerboard). The second system includes *mf* (mezzo-forte) and *mp* (mezzo-piano). The third system also includes *mf*. The score features various musical notations such as slurs, accents, and phrasing slurs.

2

1

Measures 17-21. First system. Treble and bass staves. Dynamics: *mf* (measures 17-18), *f* (measure 19), *mf* (measures 20-21). A triplet of eighth notes is marked in measure 21.

Measures 22-25. Second system. Treble and bass staves. Dynamics: *più f* (measures 22-23), *cresc. fino al* (measure 24), *ff* (measures 25-26). *V* (Vibrato) markings are present in measures 22, 23, and 25.

Measures 26-31. Third system. Treble and bass staves. Dynamics: *ff* (measures 26-27), *cresc. molto* (measures 28-29), *sf* (measures 30-31). *V* (Vibrato) markings are present in measures 26, 27, and 29.

Measures 32-36. Fourth system. Treble and bass staves. Dynamics: *mp* (measure 32), *p* (measures 33-34), *p* (measures 35-36). A box with the number '2' is above measure 33.

38

mp

mp

mf

p

43

molto

pp

pp

molto

pp

pizz.

arco

pp *decresc. al niente*

pp *decresc. al niente*

pp *decresc. al niente*

Nevihhta

Tara Hadžalić, učenka klavirja

5

ENA POT NAZAJ

Manja Potočnik, učenka violine

Opomba: Čeprav je skladbica napisana v 4-četrtnem taktovskem načinu, sva z Manjo ugotovili, da se v njej skriva občutek 7-osminkeskega takta. Ga odkrijete tudi vi?

Klavdija Jarc Bezljaj, učiteljica violine

SNAKE JOY

Julia Slak, učenka klarineta

Koračnica v a-molu

Luka Petković, učenec kitare

TEKMOVANJA 2017/2018

TEKMOVANJE MLADIH GLABENIKOV GORENJSKE (regijsko tekmovanje, Gorenjska, Slovenija)

Šolsko leto	Učenec/-ci	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2017/2018	Hana Žagar	harfa	I. a	nadaljevanje na državno tekmovanje	Urška Rihtaršič	
2017/2018	Eva Kramar	violina	I. b	nadaljevanje na državno tekmovanje	Natalija Šimunović	Vladimir Mlinarič
2017/2018	Kvartet klarinetov (Manca Noč, Jana Dremelj, Emilija Šmitran, Urška Torkar)	komorne skupine s pihali	I. b	nadaljevanje na državno tekmovanje	Monika Korbar	
2017/2018	Zoja Stare	violina	I. a	priznanje za udeležbo	Natalija Šimunović	Vladimir Mlinarič

2017/2018	Tezej Žorž Križanič	violončelo	I. b	priznanje za udeležbo	Nika Selak	Saša Golob
2017/2018	Tina Bučar	violina	I. c	priznanje za udeležbo	Natalija Šimunović	Vladimir Mlinarič

TEMSIG (državno tekmovanje, Slovenija)

Šolsko leto	Učenec/-ci	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2017/2018	Hana Žagar	harfa	I. a	zlata plaketa	Urška Rihtaršič	
2017/2018	Zala Zarja Mesec	solfeggio	I. b	zlata plaketa	Darko Šimbera	
2017/2018	Eva Kramar	violina	I. b	srebrna plaketa	Natalija Šimunović	Vladimir Mlinarič
2017/2018	Kvartet klarinetov (Manca Noč, Urška Torkar, Jana Dremelj, Emilija Šmitran)	komorne skupine s pihali	I. b	bronasta plaketa	Monika Korbar	

TUTU (državno tekmovanje, Lendava, Slovenija)

Šolsko leto	Učenec/-ci	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2017/2018	Nina Štrukelj Zgaga	balet	I. bela	4. mesto	Jerneja Omahen Razpotnik	
2017/2018	Baletna skupina 3. razred (Gaja Skender Rozman, Alja Ališič, Mila Dabižiljevič, Klara Dolar, Mirza Ejupović, Gaja Gogala, Tezej Križanič Žorž, Melissa Muminović, Taja Regeis)	balet	VIII. violična	2. mesto, srebrna medalja	Jerneja Omahen Razpotnik	

EMONA (mednarodno tekmovanje pihalcev, Ljubljana, Slovenija)

Šolsko leto	Učenec/-ci	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2017/2018	Lara Reš	flavta	I. a	2. nagrada	Barbara Volčič	Vladimir Mlinarič
2017/2018	Sara Sedovšek	flavta	I. a	2. nagrada	Barbara Volčič	Vladimir Mlinarič
2017/2018	Jana Dremelj	klarinet	I. b	2. nagrada	Monika Korbar	Monika Toman
2017/2018	Manca Noč	klarinet	I. b	2. nagrada	Monika Korbar	Monika Toman

SVIREL (mednarodno tekmovanje, Goriška Brda in Nova Gorica, Slovenija)

Šolsko leto	Učenec/-ci	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2017/2018	Eva Kramar	violina	E (elementary)	1. nagrada	Natalija Šimunović	Vladimir Mlinarič
2017/2018	Zoja Stare	violina	B (beginner)	2. nagrada	Natalija Šimunović	Vladimir Mlinarič
2017/2018	Tina Bučar	violina	I (intermediate)	3. nagrada	Natalija Šimunović	Vladimir Mlinarič

DNEVI KITARE (mednarodno tekmovanje kitaristov, Krško, Slovenija)

Šolsko leto	Učenec/-ci	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2017/2018	Patricija Zupan	kitara	3	srebrno priznanje	Simon Krajnčan Fojkar	
2017/2018	Sergej Šegan	kitara	4	srebrno priznanje	Simon Krajnčan Fojkar	

OKUD ISTRA (mednarodno tekmovanje harmonikarjev, Murska Sobota, Slovenija)

Šolsko leto	Učenec/-ci	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2017/2018	Leon Kusterle	harmonika	A1	1. nagrada	Diana Šimbera	

PANNONIACCORDION (mednarodno tekmovanje harmonikarjev, Murska Sobota, Slovenija)

Šolsko leto	Učenec/-ci	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2017/2018	Gašper Vengar	harmonika	B – zabavna glasba	2. nagrada	Jan Ulčnik	

TOMAŽ HOLMAR (mednarodno tekmovanje, Naborjet, Italija)

Šolsko leto	Učenec/-ci	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2017/2018	Trio harmonik (Zala Zarja Mesec, Mark Marn, Darr Deumić)	harmonika	D2	2. nagrada	Diana Šimbera	

KOROŠKO KLAVIRSKO TEKMOVANJE (mednarodno tekmovanje, Radlje ob Dravi, Slovenija)

Šolsko leto	Učenec/-ci	Inštrument	Kategorija	Dosežek	Mentor/-ica	Klavirska spremljava
2017/2018	Marko Ponjavić	Klavir	5	bronasta nagrada	Monika Toman	

Hana Žagar, zlata plaketa na državnem tekmovanju TEMSIG

TEKMOVANJE V INTERVALIH IN AKORDIH

Dne 28. maja ob 18.30 se je na Glasbeni šoli Jesenice že drugič začelo tekmovanje v slušnem prepoznavanju intervalov in akordov za učence od 4. do 6. razreda nauka o glasbi. Po navdušenju nad lansko izvedbo je bilo letos med učenci opaziti veliko željo po čim boljšem rezultatu, pa tudi po mikavnih nagradah za najboljše tri v vsaki kategoriji, za kar gre posebna zahvala ravnateljici Martini Valant.

Tekmovanje se je pričelo s kvalifikacijami, v katerih smo se lahko prepričali, da bo letos za zmago treba pokazati nekaj več, saj so vsi trije razredi pokazali odlično pripravljenost. Zato je moral učitelj Darko Šimbera v izločilnih bojih poseči po drastičnih ukrepih in je močno otežil igranje intervalov in akordov, toda tudi na sočasno izvajanje v visokih legah so bili nekateri najboljši dobro pripravljeni.

Pred zaključnimi boji je napetost tako narasla do vrhunca, za kar je dodatno poskrbel DJ Gašper Breznik z glasbeno podlago. Zmagovalci v posameznih kategorijah pa so na koncu postali:

4. r: 1. mesto Živa Oblak
2. mesto Hana Ula Podlipnik
3. mesto Hana Žagar

5. r: 1. mesto Marko Ponjavić
2. mesto Lara Reš
3. mesto Tezej Križanič Žorž
6. r: 1. mesto: Zala Zarja Mesec
2. mesto: Eva Kramar
3. mesto: Laura Biščević

Zala Zarja Mesec je tako ubranila lansko zmago, ponovno proti Evi Kramar. Tekmovanje je odlično uspelo in veselimo se že naslednjega leta, ko bomo videli, ali se je razmerje moči kaj spremenilo.

Drejc Pogačnik, učitelj nauka o glasbi

Zmagovalci (Živa Oblak, Zala Zarja Mesec in Marko Ponjavić) ter mentorja Darko Šimbera in Drejc Pogačnik

MOJE PRVO HARMONIKARSKO TEKMOVANJE

To leto sva se z učiteljico Diano odločila, da se v aprilu udeležim mednarodnega srečanja harmonikarjev v Pulju, zato sem vabil več kot običajno. Ni bilo lahko, saj sem imel težave zaradi alergije na cvetni prah in prehlada. Čeprav sem se večkrat slabo počutil, sem vztrajal in hodil na vaje.

V Pulj sem s starši prišel dan pred tekmovanjem. Najprej smo odšli do našega apartmaja, potem pa do Doma hrvaških braniteljev, kjer se je odvijalo tekmovanje. Učiteljica Diana me je

že čakala tam. Tako sem videl, kje je dvorana, kje bom prišel na oder, kje bodo sodniki in kam moram sesti. Tam sem še nekaj časa vabil, potem pa so me prišli iskat starši in me odpeljali nazaj v apartma. Naslednje jutro sem bil zelo vznemirjen, saj se je tekmovanje začelo zgodaj. Tekmovalci so imeli svoje sobe, v katerih so lahko vadili za nastop. Tako sem jo imel tudi jaz in v njej sem lahko povadil vseh pet skladb, ki sem jih odigral. Potem je prišel čas, ko sem moral na oder. Ker sem imel tremo, sem kar hi-

tro začel igrati, da bi bilo čim prej konec. Ko sem odigral in stopil dol z odra, mi je močno odleglo. Ker je bila podelitev nagrad zvečer, sem šel s starši malo po mestu. Ravno ko smo si privoščili kavo in sladoled, je učiteljica Diana poklicala mojo mami in ji povedala, da sem dobil zlato priznanje in v svoji kategoriji zasedel tretje mesto. Zelo sem se razveselil. Tako sem zvečer na prireditvi dobil zlato priznanje in pokal. Še dobro, da smo še eno noč ostali v Pulju, ker sem bil od celega dneva zelo utrujen in sem

komaj čakal, da grem v posteljo. Naslednji dan smo se že zjutraj odpeljali domov, saj sem komaj čakal, da pokal pokažem mojima bratoma, ki zaradi šole nista mogla z mano.

Leon Kusterle, učenec harmonike

Leon Kusterle in mentorica Diana Šimbera

Zala Zarja Mesec in mentor Darko Šimbera

JAZ, ZALA ZARJA MESEC

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ SOLFEGGIA

Učitelj nauka o glasbi Darko Šimbera me je povabil na državno tekmovanje iz solfeggia. Imela sem bolj mešane občutke, saj nisem imela prave predstave, kako to poteka. Kljub pomislekom sem se odločila, da se tekmovanja udeležim.

Januarja sva z učiteljem začela z dodatnimi urami za priprave na tekmovanje. Pisni del testa mi je šel dobro, pri ustnem pa na začetku nisem bila tako samozavestna. Bilo je kar precej zahtevnejše kot pri urah nauka o glasbi. Znanje je bilo iz ure v uro boljše, vaje pri rednih urah pa so postale veliko lažje. Negotovost, ki se je med pripravami zmanjšala, se je tik pred tekmovanjem spet vrnila.

Tekmovanje je potekalo na Vrhniki. Po pisnem delu sem imela dober občutek, saj test ni bil preveč težek. Uvrstila sem se v drugi krog tekmovanja, ki je bil naslednji dan. Pred tem delom me je bilo zelo strah, saj se mi zdi ustno odgovarjanje precej težje. Tekmovalca se sam pripravljala v sobi, kjer ima na voljo glasbene viličice za intonacijo in liste s štirimi vajami. Za pripravo ima deset minut časa. Meni so te minute minile zelo hitro. Nato tekmovalca povabijo v dvorano pred žirijo, kjer izvaja naloge. V dvorani so tudi gledalci oziroma poslušalci. Vse je minilo zelo hitro, jaz pa sploh nisem imela pravega občutka, kako mi je šlo. Učitelj Darko me je pohvalil, da sem vaje zelo dobro izvajala. To so potrdili tudi rezultati, saj sem osvojila zlato plaketo, ki smo je bili vsi zelo veseli. Z udeležbo na tekmovanju sem tako pridobila veliko novega znanja in odličen rezultat.

TEKMOVANJE HARMONIKARSKEGA TRIA

Letos smo začeli s triom harmonik. Poleg mene v triu igrata še Darr Deumič in Mark Marn. Pridno smo vadili, za veselo vzdušje pa je s svojimi šalami poskrbel Mark.

Naučili smo se veliko pesmi, igrali smo dobro, zato smo se z učiteljico Diano odločili, da

se prijavimo na tekmovanje v Pulju. Vse je šlo po načrtu, dokler si jaz nisem teden dni pred tekmovanjem poškodovala komolca. Dobila sem opornico, tekmovanju v Pulju pa smo se morali odreči. Preostalo nam je še tekmovanje v Ovčji vasi - Malborgetu v Italiji mesec dni pozneje. Zaradi mojega bolečega komolca do konca nismo vedeli, ali se ga bomo res udeležili. Vadila sem na klavirju, harmoniko pa sem prišla v roke le tri dni pred tekmovanjem. Šlo nam je kar dobro, zato smo se odločili, da tekmujemo.

Tekmovanje v Ovčji vasi je harmonikašem že poznano, saj smo se ga že večkrat udeležili. Kadar tekmujemo s triom ali orkestrom, je treba veliko manjša. Z igranjem na tekmovanju smo bili zelo zadovoljni. Priigrali smo si srebrno nagrado in 1. mesto.

Na poti domov se tradicionalno ustavimo na pici v Kranjski Gori in ker je ura ob povratku domov že zelo pozna, smo naslednji dan opravičeni od pouka.

Mene je poleg lepe nagrade na tekmovanje še nekaj časa spominjala bolečina v komolcu.

Zala Zarja mesec, učenka harmonike

O ZALI ZARJI MESEC

Zala Zarja Mesec je izredna, nadarjena in talentirana mlada glasbenica. Ni le odlična harmonikarka, temveč je zelo uspešna tudi na področju nauka o glasbi. Poleg izjemnega čuta za glasbo je prizadevna, vestna in kljub rosnim letom h glasbi pristopa izredno zrelo. Biti učitelj Zale Zarje Mesec je izreden občutek in v meni zbuja ponos. Zarja se je odlično pripravljala na državno tekmovanje, pokazala je izjemno znanje na vseh področjih na samem tekmovanju in njen uspeh je toliko večji, če omenim, da je isti dan imela tudi tekmovanje in nastop s svojo avtorsko skladbo na Glasbeni olimpijadi v Ljubljani, kjer je osvojila zlato kolajno. Upam, da bo glasba tudi naprej njena življenjska spremljevalka, ker sem prepričan, da jo čaka uspešna glasbena prihodnost.

Darko Šimbera, učitelj nauka o glasbi

SAJDIN HOROZOVIĆ

Sajdin Horozović je zelo uspešen nekdanji učenec harmonike na Glasbeni šoli Jesenice, ki svoje glasbeno šolanje nadaljuje v Celovcu.

1. Sajdin, kakšni so bili tvoji glasbeni začetki? Kako in kdaj si sploh začel z igranjem harmonike? Kdo te je navdušil za igranje harmonike?

Prvič sem harmoniko opazil doma, na televiziji, in sicer sem se zelo navdušil nad diatonično harmoniko oziroma kot bi se po domače reklo »frajtonarco«. Pri nas doma so se in se še vedno na televiziji poslušajo televizijski programi z narodno zabavno glasbo. Oddaja, ki se je takrat imenovala Raketa pod kozolcem, je gostila veliko harmonikarjev, ki so imeli najrazličnejše harmonike v vseh možnih barvnih kombinacijah in te bleščeče barve so najbolj privabile mojo pozornost. Vse bolj sem se začel zanimati za harmoniko ter začel redno spre-

mljati televizijske oddaje, v katerih bi se lahko pojavila. Zanimanje so opazili moji starši, ki sem jim nato izrazil željo, da bi se v tem sam preizkusil. Pozanimali so se, kako mi lahko to omogočijo in prišli do glasbene šole. Prijavili so me na sprejemni izpit, opravil sem ga in tu se prične moja glasbena pot.

2. Kdaj si začel obiskovati Glasbeno šolo Jesenice? Harmoniko te je poučeval gospod Zilhad Džananović, kdo pa te je poučeval nauk o glasbi? Pri harmonikarskem orkestru si sodeloval tudi z gospo Diano Šimbera?

Leta 2005 sem opravil sprejemni izpit, vendar ni bilo dovolj prostih mest. Ista zgodba se je ponovila tudi naslednje leto in leta 2007, po tretjem poskusu, sem bil končno sprejet. Ure harmonike sem imel pri gospodu Zilhadu Džananoviću, teorijo pa me je poučeval gospod Darko

Šimbera. Takoj od drugega razreda naprej sem sodeloval tudi pri harmonikarskem orkestru, seveda pod mentorstvom gospe Diane Šimbera.

3. *Kakšen vtis ti je pustila Glasbena šola Jesenice? Bi koga izmed učencev ali učiteljev Glasbene šole Jesenice še posebej izpostavil?*

Glasbena šola Jesenice je pustila zelo lep vtis. V njej vlada lepo in prijazno vzdušje, v katerem se vsak odlično počuti. Posebej bi izpostavil učenca Armina Kahrića ter Amira Draganič, ki sem ju spoznal prav v glasbeni šoli na prvi vaji orkestra. Z njima sem sklenil zelo trdno prijateljsko vez, saj sta ostala moja najboljša prijatelja vse do danes.

4. *V času šolanja na Glasbeni šoli Jesenice si s kvintetom harmonik ter harmonikarskim orkestrom prejel kar nekaj priznanj na mednarodnem tekmovanju harmonikarjev v Pulju na Hrvaškem ter na mednarodnem srečanju harmonikarjev v Beltincih. Kakšna so bila ta priznanja in kaj so ti pomenila?*

Da, s kvintetom smo tekmovali v Pulju ter v Beltincih. Osvajali smo zlata ter srebrna priznanja. Ta priznanja mi pomenijo zelo veliko, saj je kvintet harmonik glasbene šole Jesenice moja prva resnejša izkušnja z igranjem v komorni zasedbi. S to zasedbo sem se tudi prvič pojavil na tekmovanju in dobil prve izkušnje igranja pred komisijo. Njen odziv je bil odličen, kar dokazuje tudi zlato priznanje, ki mi je dalo dodaten zagon in motivacijo za vadenje.

5. *S kom si sodeloval v kvintetu harmonik? Je lažje igrati sam ali v kvintetu?*

V kvintetu harmonik smo sodelovali jaz, Martin Jakopič, Blaž Kusterle, Domen Mirtič Dolenc ter Julija Komac. Težko bi rekel, kaj je lažje. Za igranje v komorni skupini je pomembno usklajevanje urnikov za vaje in želja glede repertoarja vseh članov skupine. Zelo pomembno je seveda tudi vzdušje v skupini in da se vsi člani razumejo med seboj. Vse te stvari je včasih težko uskladiti in tu ima prednost solo igranje. Po drugi strani je prijetneje na odru nastopati še z nekom kot pa sam. Meni je vseh tako solo kot igranje v skupini.

6. *Sodeloval si in še sodeluješ tudi pri harmonikarskem orkestru. Kje vse nastopate? Kakšna anekdota mogoče?*

Z orkestrom nastopamo na različnih javnih nastopih v glasbeni šoli, gledališču in Kolpernu. Udeležujemo se tudi tekmovanj in srečanj orkestrov. Anekdota je veliko, najljubše pa so mi zgodbe ter dogodivščine z Amirjem. Od pozabljanja not na nastopih do pozabljanja dokumentov na potovanjih čez mejo.

7. *Kako pa se danes vključuješ v delovanje harmonikarskega orkestra?*

Danes se zaradi natrpanega urnika in veliko študijskih obveznosti bolj površno vključujem v delovanje harmonikarskega orkestra, sicer pa rad pridem na vajo kakor tudi na nastop, seveda ko utegnem.

8. *Kako se med seboj razumete v orkestru in na kaj je pri orkestrski igri potrebno biti še posebej pozoren?*

V orkestru se med seboj prav dobro razumemo, saj učiteljica Diana vedno poskrbi za dobro vzdušje. Sicer se sam najbolje razumem s tako imenovanimi in samooklicanimi »veterani«, to so člani kot jaz, ki so že končali nižjo glasbeno

šolo Jesenice, vendar še vedno igrajo v orkestru.

Pri orkestrski igri je treba biti najbolj pozoren na dirigenta, saj je on vodja, in da se harmonikarji poslušajo med seboj. Pomembna je seveda tudi redna udeležba na vajah in obvezno prinašanje not s seboj.

9. *Kako zahteven program ste igrali s kvintetom in kako zahteven program igrate z orkestrom?*

Tako z orkestrom kot kvintetom smo igrali raznolik program - od lažjih skladb do razmeroma zahtevnih. Učiteljica Diana program vedno izbira zelo premišljeno, s svojimi izkušnjami in dobrim občutkom pa vsako leto poskrbi, da z izbranim programom uživamo ter se zabavamo in hkrati sledimo konkurenci.

10. *Je bilo težko usklajevati šolanje na osnovni šoli in šolanje na glasbeni šoli?*

Usklajevanje osnovne in glasbene šole mi ni povzročalo težav. V osnovni šoli sem bil vreden in odličen ter zato nisem potreboval veliko učenja. To je pomenilo, da sem popoldan imel obilo časa, ki sem ga pridno izkoristil za vadenje inštrumenta.

11. *Po končani osnovni šoli s šolanjem nadaljuješ na BRG Viktring v Celovcu v Avstriji. To je, če smo prav razumeli, neke vrste glasbena gimnazija v Celovcu? Imamo prav?*

Da, to je gimnazija v Viktringu, ki ima poudarek na glasbeni izobrazbi in se lahko primerja s programom glasbene gimnazije v Sloveniji. Pouk vseh predmetov je potekal v gimnaziji v Viktringu, ure harmonike pa sem imel na deželni konservatoriju v Celovcu, pri profesorju mag. Romanu Pechmannu.

12. *Kakšna je razlika med izobraževanjem v Sloveniji in v Avstriji? Si zadovoljen s šolo?*

Med izobraževanjem v Sloveniji in Avstriji ni velike razlike. S šolo sem zelo zadovoljen, saj je prav takšna, kot sem si jo predstavljal.

13. *Kako poteka glasbeno izobraževanje v Celovcu, pri kom se izpopolnjuješ iz harmonike? Si sklenil veliko novih glasbenih poznanstev?*

V Celovcu trenutno obiskujem dva programa na deželnem konservatoriju, in sicer študij koncertne diplome ter študij instrumentalne pedagogike. Enkrat na teden imam uro harmonike pri svojem profesorju Romanu Pechmannu, ostalo pa so predavanja kot na primer zgodovina glasbe, solfeggio, stilistika ter tehnika izvajanja stare glasbe, pedagoška psihologija, osnove elementarne glasbene pedagogike in tako dalje. Predavanj ni veliko, saj je preostali čas namenjen vadenju. Spoznal sem seveda tudi mnogo glasbenikov in različnih profesorjev na različnih seminarjih in poletnih šolah, ter sklenil veliko glasbenih poznanstev in tudi prijateljstev.

14. *Kot smo slišali, tudi po šolanju na Glasbeni šoli Jesenice dosegaš vidne uspehe na glasbenih tekmovanjih.*

Leta 2016 in 2017 sem na regijskem tekmovanju Prima la musica v Ossiachu v Avstriji osvojil prvo nagrado, leta 2016 pa sem osvojil še dve drugi nagradi, in sicer na mednarodnih tekmovanjih Svirel (Nova Gorica, Slovenija) in Tomaž Holmar (Malborghetto, Italija).

15. *Kaj najraje zaigraš na harmoniko zase, za svojo dušo? Igraš seveda klavirsko harmo-*

niko. Kdaj tudi gumbno?

Da, igram klavirsko harmoniko, redno pa vadam tudi gumbno, saj mi bo to kot bodočem profesorju v prihodnosti prav prišlo, kajti od profesorja se pričakuje, da zna poučevati obe harmoniki. Zase oziroma za svojo dušo pa najraje igram balkansko glasbo. To zelo rad zaigram ob posebnih dogodkih in v ožjem krogu družine in prijateljev. Prav poseben pomen imajo zame trenutki, ko se z najboljšimi prijatelji sestanemo in igramo ter prepevamo balkanske balade v družbi prečudovitih punc. Smeh, druženje in prepevanje z njimi dolgo v noč so balzam za mojo dušo.

16. *Pa še tole. Harmonika je postala v zadnjih letih eden bolj popularnih instrumentov. Na Youtubeu je zaslediti tudi posnetek, ko na klavirsko harmoniko zaigraš Despacito. To rej, glasbeni hiti in harmonika?*

Seveda, harmonika ima prav poseben vzdevek: one man band, kar pomeni da lahko en glasbenik s harmoniko nadomesti celotno zasedbo. Sam mislim, da je to velika prednost harmonike in s tem tudi rad eksperimentiram ter ustvarjam. Ker mi je bilo med počitnicami dolgčas, sem se po vadenju šolskih skladb malo pozabaval in tako je nastal moj aranžma skladbe Despacito za solo harmoniko. Pri ustvarjanju me seveda na vsakem koraku spremljajo starši, zato mi je oče predlagal, da skladbo posnamem in jo objavim na Youtubeu. Tako sem tudi storil in odziv je bil odličen, saj ima ta posnetek že 16 tisoč ogledov. Sicer je na Youtubeu še nekaj mojih posnetkov, vendar je Despacito med njimi najuspešnejši.

17. *Na Glasbeni šoli Jesenice te lahko še slišimo na vsakoletnem koncertu dijakov in študentov glasbe. Kakšni so sicer tvoji glasbeni načrti za prihodnost?*

Seveda, zelo rad se udeležim koncerta študentov in dijakov. Kar se tiče prihodnosti, se osredotočam na študij, da se do konca izpopolnim v igranju harmonike ter zberem čim več koristnih napotkov in informacij v zvezi s pedagogiko in poučevanjem harmonike. Trenutno se intenzivno ukvarjam tudi z lastnim projektom, ki pa naj zaenkrat ostane še skrivnost, dokler ne bo dokončan in pripravljen, da ga delim z javnostjo. Hvala, ker si si vzela čas in odgovoril na naša vprašanja in na svidenje še na kakšnem koncertu na Glasbeni šoli Jesenice.

Nina Jamar, knjižničarka

Sajdin Horozović, dijak BRG Viktring v Celovcu

NATALIJA ŠIMUNOVIČ S ŠEPETANJEM DOSEŽE POUDAREK IN ZANOS V UMETNOSTI IN V ŽIVLJENJU

Predstavitve knjig Natalije Šimunović (Orlando Uršič, Natalija Šimunović in Trio Cart)

Natalijo Šimunović poznamo predvsem kot izvrstno učiteljico violine in viole na Glasbeni šole Jesenice. V zadnjih letih velikokrat poseže tudi po dirigentski palici Simfoničnega orkestra Jesenice. Pred tem je med drugim delala kot solistka v operi in bila aktivna v različnih glasbenih zasedbah. Poleg glasbe se zadnja leta posveča tudi pisanju dramskih besedil in proze. Za svoje literarno ustvarjanje je prejela že nekaj nagrad. Kratka zgodba *Sotto voce* je prejela 1. nagrado Društva slovenskih pisateljev (revija *Sodobnost*, 2015), kratka zgodba *Piktogram* 2. nagrado časnika *Nedelja* (Celovec, 2016), kratka zgodba *Beli vrh* pa 1. nagrado za slovensko prozo mesta Pliberk (2016). Ne smemo pozabiti niti KUD Glasbeno gledališče Trubadur, ki ga vodi. Lutke za glasbeno predstavo *Hijacinta* so bile razstavljene na sejmu Čar lesa 2014 v Cankarjevem domu, besedilo pa je bilo nominirano za najboljši otroški dramski tekst na natečaju Lutkovnega gledališča Maribor. Če še niste videli predstave Glasbenega gledališča Trubadur, vam to priporočamo. Ne bo vam žal.

Kratke zgodbe Natalije Šimunović so v zbirki *Sotto voce* na voljo tudi v knjižnici Glasbene šole Jesenice. *Sotto voce* v glasbi pomeni stišati, zastreti glas. Če povzamemo Natalijo Šimunović, je kot bi ga skrili za zaveso, a s tem še ojačali moč in naboj njegove zgodbe, s čimer dosežemo poudarek in zanos, tako v umetnosti kot v življenju. V pripovedništvu se ta metoda uporablja, kadar del besedila, ki ga interpretiramo, želimo še posebej izpostaviti ali poudariti. In verjemite, besedilo s stišanim, zastrtim glasom veliko bolj poudarimo, kot če bi bili zelo glasni. Ne verjamete? Poskusite! Enako je seveda v glasbi. V knjižnici Glasbene šole Jesenice vam je na voljo tudi mladinski roman *Ajda, vila z obzidja*, prav tako izpod peresa Natalije Šimunović. Roman pripoveduje o odraščanju Ajde iz Kamnika, o pubertetniških iskanjih, padcih, šolskih radostih in tegobah. Kako se z najstniki in z njimi povezanimi valovi na razburkanem morju spopada na Glasbeni šoli Jesenice, si lahko v Notku preberete v članku z naslovom *Po valovih* z Matejem Zupančičem, v njenem mladinskem romanu pa se je njeno izjemno poznavanje najstniške duše ovilo v literarno preobleko.

Klavdija Jarc Bezljaj, pomočnica ravnateljice, je o mladinskem romanu *Ajda, vila z obzidja* zapisala: "Ajda je pri meni kar nekaj časa čakala na pravi trenutek, da jo vzamem v roke.

Zanjo sem si hotela vzeti čas in predvsem mir - kot si ga vile zaslužijo. In vredno je bilo čakati. Ko sem knjigo odprla, je nisem več mogla zapreti, vse dokler je še istega dne nisem prebrala do zadnje strani. Povsem me je navdušila z bogato zgodbo, v kateri se zrcali toliko različnih odtenkov razpoloženj, da poboža in spodbudi človeka v različnih stanjih in obdobjih življenja. Segla mi je do srca in z veseljem jo bom še kdaj vzela v roke."

Sama sem tako zbirko kratkih zgodb *Sotto voce* kot mladinski roman *Ajda, vila z obzidja* predstavila na portalu *Dobreknjige.si* (www.dobreknjige.si), kjer knjižničarji predstavljamo dela, za katere se nam zdi, da bi jih morali prebrati tudi vi. To so torej naši predlogi za vaše dobro branje. Preberite si, kaj sem zapisala, in morda bodo knjige zamikale tudi vas. Pa veliko bralnih užitkov.

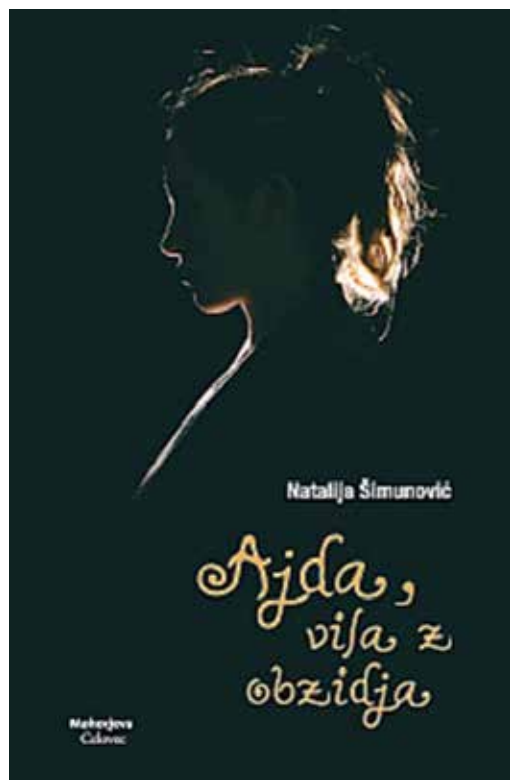
Zbirka kratkih zgodb Natalije Šimunović ima naslov *Sotto voce*. *Sotto voce* pomeni navodilo, naj glasbenik izvajanje glasbe nadaljuje v bolj umirjenem ali subtilnem tonu. Izbira naslova nam postane jasna, če vemo, da je Natalija Šimunović akademska glasbenica in poučuje violo in violino na Glasbeni šoli Jesenice. Po drugi strani pa moramo omeniti, da vsaka od kratkih zgodb, zbranih pod skupnim naslovom,

vsebuje zelo veliko subtilnosti. Naslovi zgodb že sami po sebi veliko razkrijejo: *Beli vrh* (zgodba o alpinistični nesreči, ki je ni mogoče pozabiti), *Organizatorica porok* (v kateri se vprašamo po smislu naših življenj), *Osmi marec* (kakšen je smisel praznikov in obdarovanj ter koga in zakaj sploh obdarujemo), *Piktogram* (kako pomembni so lahko lističi oziroma piktogrami na oblekah), *Premiera* (vsi glasbeniki vedo, kako pomembne so premiere), *Primer Sedovšek* (o objektivni odgovornosti in moralni držbi), *Sotto Voce* (o godalnem kvartetu, temi, ki je Nataliji Šimunović pisana na kožo), *Znanstvenik z vizijo* (kaj se zgodi, ko umremo in se nam pred očmi odvrtijo pomembni dogodki iz našega življenja) ter *Domov, Zaratustra* (o tem, kako lahko strahovi uničijo lepe stvari v življenju). Značilno za zgodbe je tudi to, da so sporočila, ki jih želi Natalija Šimunović posredovati, vpeta v bralcu zanimive in realistične okvire, s katerimi se lahko poistoveti vsak od nas. Natalija Šimunović je izvrstno izpostavila bistvo teh kratkih zgodb. Gre za prikaz nepomembnega pripetljaja v življenju, ki hkrati spremeni vse in nič. Tako, kot ko preberemo knjigo. Po eni strani se ne spremeni nič, po drugi strani pa se zamaje način našega notranjega doživljanja stvari. In ravno to je čar življenja. Včasih se nam zdi, da je dan enak dnevu. Pa je res? Dobro premislite, preden odgovorite. Izjemne zgodbe, ob katerih ne moremo ostati hladni in o katerih še dolgo razmišljamo.

Ajda, vila z obzidja je mladinski roman vsestranske glasbenice Natalije Šimunović, ki je pred kratkim izdala svoj knjižni prvenec, zbirko kratkih zgodb *Sotto voce*. S knjigo *Ajda, vila z obzidja*, vstopa v svet mladinske literature. Zgodba govori o odraščanju deklice Ajde iz Kamnika, ki jo na srečo obkroža ljubeča družina. Ajda gre skozi burno mladostniško obdobje, ki je polno upornišva, slabih ocen, odvečnih kilo-

Sotto voce

Ajda, vila z obzidja

gramov, nesrečnih ljubezni in nerazumevanja s starši. Je pa zelo umetniško (glasbeno in likovno) in matematično nadarjeno dekle. Slikar je bil tudi njene dedek. Ajda svoj smisel življenja najde v igranju flavte (z igranjem je začela pri pihalnem orkestru in potem nadaljevala tudi sama) in to jo potegne iz brezna slabih ocen in odnosov. Še posebej pa jo strezni obdobje, ko njen oče, pilot, s katerim se izjemno razume, doživi nesrečo z letalom in tudi sam pade v brezno, iz katerega se bo potrebno počasi dvigniti. Tako kot je Ajdi iz brezna pomagala glasba, je očetu pomagalo kuhanje in vrtnarjenje. Izkušnja s flavto je za Ajdo pomenila preživetje male deklice, ki je postala velika in bo arhitektka. Ustvarjala bo, delala in služila kruh s tem,

kar bo sestavila skupaj. Odločila se je, da ne bo prezrla Ajde, ki gradi, ki išče in izračunava oblike. Ob tem je treba še posebej izpostaviti, da je tudi Ajdina mama, sicer kirurginja, preživela zelo težko otroštvo. Našla je krajevnega veterinarja, ki mu je pomagala pri delu. Tako je že v zgodnji mladosti obvezovala, prevezovala ter dajala injekcije in našla svoj smisel v življenju. Pomembno za Ajdo je bilo tudi, da je imela zelo ljubečo in razumevajočo babico Elo. Za srečno življenje torej potrebujemo: ljudi, za katere vemo, da nas imajo radi ne glede na vse, dejavnost, ki osmisli naše življenje in zaradi katere zjutraj radi vstanemo, ter majhen dotik čarobnosti (ki ga lahko najdemo v barvicah ali za mestnim obzidjem). Če bi o jolly barvicah in

o čarobnem dogajanju za mestnim obzidjem v Kamniku radi izvedeli kaj več, preberite mladinski roman, ki vam ga zelo priporočamo v branje. Pa še tole, tudi kakšni rojstni dnevi znajo biti res čarobni, čeprav jih včasih res ne maramo. Natalija Šimunović je dokazala, da ima tudi ona več darov, ne samo glasbenega. Glede na številne izkušnje na pedagoškem področju ne preseneča, da odlično razume, kaj se plete v glavah deklet in fantov, ki so tik pred vstopom v svet odraslih. In verjetno je tudi ona pripomogla k temu, da je koga glasba potegnila iz brezna depresije. Znana ji je tudi energija igranja v orkestru, saj je dolga leta tudi sama igrala v njih, zdaj pa vodi Simfonični orkester Jesenice.

Nina Jamar, knjižničarka

SEVDALINKA V SRCU

Sevdalinka nima »sahibije«. Sahibija je arabska beseda, ki pomeni vladar ali lastnik, zato lahko rečemo, da sevdalinka nima vladarja oziroma lastnika. V prenesenem pomenu to pomeni, da sevdalinka nima avtorja, vsaj ne v današnjem smislu, njen avtor je narod, zato je sevdalinka narodna pesem. Kot svojevrstni kolektivni ustni dnevnik aktualnih dogajanj je sevdalinka živi zapis vsega tistega, kar je pustilo sledi v našem življenju posameznika, družine in širše skupnosti: drama in žalost, rojstvo in smrt, sreča in nesreča, vse to je našlo svoje mesto v pesmi, da se ne pozabi, delujoč kot kulturna in duhovna tradicija enega naroda.

Kaj je sevdalinka?

Sevdalinka je ljubezenska pesem, bosanska ljubezenska pesem, kjer »bosanska« določa mesto njenega nastanka. Turška beseda SEVDA pomeni ljubezen. Arabska beseda SAWDA pa pomeni črni žolč, ki označuje eno od štirih osnovnih substanc, kot se po razumevanju starih arabskih in grških zdravnikov nahajajo v človeškem organizmu. Kemijska reakcija tega črnega žolča povzroči v človeku stanje in občutek ljubezni. Ker je ljubezen pogosto vzrok melanholičnega razpoloženja in razdraženosti, ki je posledica prevladovanja črnega žolča (melajna hole, od tod tudi izraz melanholija) v organizmu, asociativna projekcija pomena besede SAWDA na emotivno raven deluje kot verbalna zamenjava za LJUBEZEN. Turki so besedo prevzeli od Arabcev, jo prinesli s seboj na območje današnje Bosne in Hercegovine, kjer so ji dodali črko H in tako pridemo do besede SEVDAH. SEVDAH JE STANJE ČLOVEKA, SEVDALINKA PA JE POSLEDICA TEGA STANJA.

Sevdalinke lahko v grobem delimo na obredne, običajne in ljubezenske pesmi. Sprva so se sevdalinke igrale na SAZ. SAZ je turški žičnati inštrument, kasneje, z razvojem in prodorom harmonike na Balkan, pa je vodilno mesto pri igranju sevdalinke prevzelo to glasbilo. Sevdalinka v svojih besedilih največkrat opeva ljubezensko doživetje med dvema osebam, ljubezen do domovine, nečesa oziroma nekoga. V vseh besedilih je izrazito hrepenenje (DERT), ljubezensko hrepenenje za nekom, nečim. Ravno to hrepenenje je tudi najpomembnejše pri njenem izvajanju. Pri izvajanju sevdalinke je potrebno razumeti to hrepenenje, razumeti zgodbo, razumeti čas dogajanja, da bi interpretacija, tako pevsko vokalna kot tudi inštrumentalna, dobila smisel in zazvenela v vsej svoji lepoti. Danes se sevdalinka izvaja v povezavi z mnogimi različnimi stili in ritmi od jaza do swinga, vendar je ves njen čar še vedno v njenem izvoru. Izvajanje sevdalinke s sazom in harmoniko, v njenih originalnih ritmi in harmonijah, ostaja neprecenljivo.

SAZ

- Primeri znanih sevdalink:
- Ah što ćemo ljubav kriti
- Da sam ptica

- Moj golube
- Emina
- Grana od bora, pala kraj mora
- Karanfile cvijeće moje Kraj potoka bistre vode
- Omer-beže na kuli sjeđaše
- Razbolje se lijepa Hajrija
- Razbolje se Sultan Sulejman
- Sejdefu majka buđaše
- Snijeg pade na behar na voće
- Što te nema

Knjigo Sevdalinka v srcu sem napisal predvsem za začetnike, ki bi radi imeli prvi stik z glasbilo. Melodije so notno prilagojene začetnikom, vendar ostajajo v okvirjih njene originalnosti. Velik poudarek pri notnem zapisu v knjigi je v ornamentih, trilčkih oziroma okrasih. V vsej knjigi se trilček izvaja kot mordent na zgornji ali spodnji ton, celotonsko ali poltonsko, odvisno od melodije in karakterja pesmi. Pri izboru pesmi sem pazil, da so to melodije, ki so že znane, saj se je tako mnogo lažje naučiti igrati sevdalinko. Cilj knjige je približati sevdalinko vsem, ki jo poznajo, in jo predstaviti tistim, ki je še ne, da bi prek njenih melodij in predvsem besedil lahko občutili lepote derta, lepote ljubezenskega hrepenenja, lepote melanholije, lepote življenja.

Zilhad Džananović, učitelj harmonike

Sevdalinka v srcu

OPIS SLIKE V BASOVSKEM KLJUČU

Velik je, pravzaprav vedno večji- zdi se, da je vsak dan tudi malo bolj blond in se nasmeh v njegovih očeh z vsako pomladjo bolj plavo posveti.

Že veste, o kom teče beseda?

Naj vam bo, še vam lahko pomagam: za malico poje kilo jabolk, obožuje simfonični orkester in kontrabas! Zdaj pa veste: to je Peter Milanović (prvi iz leve), ki kljub prešolanju v Ljubljano rad pride na Jesenice, kjer predano

igra v Simfoničnem orkestru Jesenice. Pravzaprav je pravi negativni odlitek scrkljanih in izbirčnih otrok, ki jih je svet prepoln. Z vlakom se je spoznal zelo zgodaj, saj se je vozil že v osnovni šoli. Tako se je včasih zgodilo, da je bil na šoli toliko časa kot tisti, ki smo prišli tja v službo. V fotelju na hodniku si je privoščil zdravo malico, v kakšni prosti učilnici je vadil, potem pa je verjetno napisal še domačo nalogo in kaj prebral. Samostojen je bil že zelo zgodaj

in tudi cilje si je postavil visoko in raznovrstno, tako da je poleg uspešnega glasbenega udejstvovanja oblekel tudi kimono za judo.

Letos ga je veselje pogledati, saj raste v pravega kontrabasista, ki je pri inštrumentu že zelo napredoval, v svojem orkestrskem partu pa postaja vsak dan bolj suveren in samostojen, sem in tja kakšnega basista tudi kaj podučil in vodi skozi večšine ter pasti simfonične igre. Tudi nasploh je sekcija basistov v orkestru malo po-

sebna. Tisti široki nasmeh zraven Petra pripišite prosim Anžetu Kolencu, ki je svoje čase plul po basističnih nižinah s trobilom tubo. Zamikale so ga strune in širina, ki ga ponuja godalo kontrabas. Tako recimo komaj čaka, da bo lahko igral jazz na svojem novem glasbilu. Mi tudi!

Zraven Anžeta je najbolj pogumen starš na naši šoli, saj se je pri svojih ne več rosnih letih odločil za učenje klasičnega instrumenta. Ima že posnemovalce in še jih pričakujemo! Govorimo o Janezu Bučarju, ki je basovsko sekcijo tudi opremil z lesenimi metuljčki, kot ste najbolj natančni že opazili. Predano odkriva svet kontrabasa in se bode z novimi in zapletenimi glasbenimi zakonitostmi, skozi katere mu pomaga hčerka Tina Bučar, ki igra violino in je letos tudi nastopila vlogo koncertne mojstrice v Simfoničnem orkestru Jesenice.

Fotografija, ki jo vidite, je bila posneta v predverju Gledališča Toneta Čufarja 21. decembra 2017, ko je celotna sekcija pod vodstvom prof. Miloša Jovanića (ta, ki na skrajno desni EDINI čisto pravilno drži kontrabas, pozorno opazujte) ravno odigrala svoj pomembni novoletni koncert.

Ne bom tajila, ta večer so bili pač nesporne glavne zvezde večera. Najprej smo jih pozabili na mrzlem hodniku in ko smo hoteli začeti z

Basisti Simfoničnega orkestra Jesenice (Peter Milanović, Anže Kolenc, Janez Bučar, Miloš Jovanić)

igranjem, je postalo jasno, da brez basa ne bo nič. Tako je vsa dvorana štirim srečno najdenim junakom namenila poseben pozdrav.

In kako so vihteli svoje loke po velikih glasbilih - odlično!

Ves orkester je čisto praznično-novoletno odzvanjal v ritmu koračnice Radetzky in Šostakovičevega valčka, ko je nekaj hudo počilo ... Pa ni bil šampanjec ob izteku leta, bili so

zopet kontrabasisti. Pravzaprav kontrabas, ki je z glasnim pokom povedal, da je bil narejen na Kitajskem in je bil zanj hodnik prehladen, dvorana pa prevroča, menda tudi evropske glasbe ni čisto dobro prenesel ...

Ste videli, takšni so tile junaki s fotografije, ki si jo le dobro oglejte, kajti še jih boste videli! In slišali.

Natalija Šimunović, učiteljica violine in viole

PETJE

Sem Ana Slivnik, dijakinja prvega letnika Gimnazije Jesenice. Letošnje leto sem se odločila za učenje petja v Glasbeni šoli Jesenice. Moja učiteljica je Andreja Geržina, ki ni zgolj odlična učiteljica, temveč tudi oseba, ki ti je pripravljena vedno prisluhniti in pomagati. Ko sem prvič prišla na uro, resnično nisem imela pojma, kaj sploh delam in kako bi moralo zveneti moje petje. Kmalu mi je postalo jasno, da petje ni le odpiranje ust in oblikovanje nekega tona. Gre predvsem za spoznavanje samega

sebe, kakšne občutke ima človek ob tem. Včasih bi sama sebe rada prehitela, želim si hitreje napredovati, čeprav vem, da gre za dolgotrajen proces. Opažam, da moram biti zelo pazljiva pri izgovorjavi samoglasnikov, predvsem a, e, o, u. Zelo pomembno se mi zdi, da sem zbrana, če koncentracija popusti, je vse skupaj lahko popolnoma drugače, kot bi si želela. Zame je petje neki svoj svet, kjer pozabim na vse skrbi in na vse, kar ni povezano z glasbo. Glede nastopov pa mislim, da nas ne sme biti strah, kaj si bodo

drugi mislili, če smo le zadovoljni sami s sabo. Treba je le uživati, se sprostiti in skoncentrirati na eno. Želim si, da bi ljudje petje imeli za enakovredno glasbilom, saj je enako pomembno oziroma zahtevno. Včasih se mi zdi še težje kot na primer klavir, ki sem ga igrala sedem let, saj so tam določena pravila, petje pa je svoj svet, v katerem te učitelj vodi in ti pomaga izbirati prave poti.

Ana Slivnik, učenka petja

POUK PETJA NA GLASBENI ŠOLI JESENICE

Letos obiskujem peti razred petja. Občutno se pozna vsako leto dela, pravzaprav vsaka ura učenja pravilnega načina petja. Vedno bolj spoznavam in ceniš pomen kvalitete mentorstva. To je, poleg lastne angažiranosti, ključno za napredek v pravo smer. Začnejo se odpirati prave poti, pridobivaš občutek in vedno bolj prevzemaš nadzor nad svojim glasom, nad svojim telesom. Tako dobivaš moč in usmerjaš energijo,

kar ti nudi neizmeren užitek in notranje zadovoljstvo, občutek izpolnenosti. In vsaj delček te čarobnosti želiš deliti, podariti tudi poslušalcem. Vsak nastop je poseben izziv, nova lekcija in korak naprej. Zato je odlično, da šola omogoča tudi interne kot zunanje nastope, kot je bilo na primer sodelovanje ob otvoritvi umetniških del v razstavnem salonu Dolik. Tako postanejo nastopi tisti pravi, za neznano publiko, v no-

vem okolju in v raznolikih pogojih. Premagati izzive, zunanje in notranje, zadovoljiti sebe in poslušalce, to je cilj, h kateremu stremiš vsakič znova. Poleg dragocenih izkušenj je to tudi priložnost, da se pokažeš širši množici, s katero se lahko odprejo nove poti za nastope tudi izven šole.

Neža Novšak, učenka petja

JAZ, ALJA

Moje ime je Alja Wolte Sula. Sem študentka kulturologije, strastna bralka fantazijskih romanov in velika ljubiteljica vsega, kar maha z repom.

Izmed vseh stvari, ki jih rada počnem, je petje tisto, ki me najbolj definira. Ljubezen do glasbe sem podedovala od staršev in sem z njo obdana že vse svoje življenje. Tako ali drugače sem se našla v skoraj vsaki zvrsti, od uporniškega rocka do pomirjujočega Mozarta. Ko sem v srednji šoli končno zbrala dovolj poguma za premik iz tuš kabine in z družinskih piknikov na gledališčne ter koncertne odre, se mi je odprl popolnoma nov svet dožemanja glasbe. Ni šlo

več samo za pravilno odpete tone ali tehniko, temveč za nekaj, kar sem lahko dala drugim, za nekaj, kar sem lahko povedala ljudem, ki so poslušali in so bili pripravljeni tudi slišati. Pevec z lastnimi čustvi, ki se jih trudi prevesti v besede in jih izliti iz ust, ko je na odru, ljudi lahko popelje v svet blaženosti, k prvič zlomljenemu srcu ali k najlepšim trenutkom njihovega življenja. Imeti tak dar, imeti sposobnost pretvoriti realnost v popolno fatamorgano, se mi zdi nekaj najlepšega, kar človek lahko da človeku. Stati na odru, na njem pustiti del svoje biti, del tega, kar si, je privilegij. Tiste štiri minute pozabiš, kdo si, od kod prihajaš, pozabiš na vsakdanje

Alja Wolte Sula

skrbi in obveznosti, ki jih bo prineslo jutro. Ko nota dohiteva noto, si, kar si, popolnoma gol in z razgaljeno dušo. Gre za občutek popolne ranljivosti, ki je zastrašujoč in ekstatičen hkrati.

Nisem samo jaz tista, ki z glasbo lahko nekaj da, temveč je glasba veliko dala tudi meni. Moč izražanja, razumevanje skritega pomena za na

videz pustimi besedami in željo po ustvarjanju. Neštetokrat je namesto mene pisala besede, ko me je preveč bolelo, da bi jih izgovorila sama, in povečala tempo, ko sem obtičala.

Od šestletne punčke, ki je z očetom v dnevni sobi uprizarjala prizore iz musicalov, do ženske, ki spretno vijuga med italijanskimi arijami

ob spremljavi delikatnega klavirja in rockom v usnjenih jaknah pod fluorescenčnimi reflektorji, sem prišla daleč, a se moram še toliko naučiti.

K melodijam in ritmu me že od nekdaj vleče, kot vleče plimo na peščeno obalo. Glasba bo za vedno ostala ljubezen mojega življenja.

Alja Wolte Sula, učenka petja

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK OBELEŽILI TUDI NA GASBENI ŠOLI JESENICE

V petek, 9. februarja 2018, je imel oddelek solopetja interni nastop. Tokrat smo ga pripravili na temo kulturnega praznika, ki smo ga praznovali dan pred tem. Trenutno zaključujem 2. letnik solopetja. Kot starejša učenka (študentka) glasbene šole priznam, da se vseh nastopov močno otebam, ker mi predstavljajo še večji izziv kot pred leti, ko sem glasbeno šolo

obiskovala še kot osnovnošolka, saj sem mnemnja, da je pri petju skoraj vse odvisno od telesa. Če se zaradi treme trese glas, boš skladbo na inštrument še vedno lahko odigral, medtem ko jo zapoješ zelo težko. In na tem nastopu je bila ta težava še podvojena, saj smo poleg izvajanja pevskih točk tudi recitirali oziroma deklamirali Prešernove Poezije. Ostaja mi spomin na razno-

likost, ki smo jo lahko doživeli ob poslušanju, kaj vse je mogoče narediti tudi samo z glasom. Za to je v prvi vrsti zaslužna naša profesorica Andreja Geržina, saj ji z vsemi vajami in napori, ki jih vloži v poučevanje nas, pevcev, to še kako dobro uspeva.

Katja Špende, učenka petja

BALETNA REVIJA V SEMIČU

Bela zimska pravljica je tokrat priplesala v Kulturni center v Semiču, v Belo krajino, kamor baletne revije na svojem potovanju še niso zale. Petnajst učiteljic je s svojimi 169 učenci pripravilo devetnajst plesnih točk, ki so se predstavile na semiškem odru.

"Baletne revije so prepotovale vso Slovenijo, naj osvežimo spomin, kje vse so plesali slovenski otroci: Celje leta 2005, Sežana leta 2006, Bled leta 2008, Rogaška Slatina leta 2010, Zagorje leta 2011, Portorož leta 2012, Lendava leta 2013, Velenje leta 2014, Jesenice leta 2015, Kamnik leta 2016 in Semič leta 2017," so zapisali na straneh Društva baletnih umetnikov Slovenije.

Glasbena šola Jesenice se je na baletni reviji predstavila s točko Prerokba na glasbo Béla Bartóka Romske plesi. Idejo za koreografijo so prispevale kar učenke petega in šestega razreda, ki so šole na baletni reviji tudi predstavljale. Tako se je rodil ples v petih kratkih slikah, poln romske čutnosti in temperamenta. Tema je bila

Nastop na baletni reviji v Semiču (peti in šesti razred baleta)

nova tako za učenke kot tudi za učiteljico/koreografino. To je v sam proces ustvarjanja in vaj prineslo dodatno veselje, radovednost in vznemirjenje, kar se je odražalo tudi v nastopu, saj so ga učenke odplesale zelo doživeto.

Baletna revija za učence vedno predstavlja prijetno izkušnjo, saj je vznemirljivo nastopati na neznanem odru v neznanem kraju, potovati skupaj s svojimi baletnimi sošolkami in sošolci, sklepati nova poznanstva ali ohranяти stara, si

ogledati učenke in učence ostalih baletnih šol ter društev, pa pridobivati nove izkušnje, ideje, zamisli, ovrednotiti svoje dosedanje znanje in odkrivati nove meje mogočega. V prihodnje bi si želeli le še to, da bi baletna revija pripotovala tudi v kraje, kjer bi učenci nastopali pred polno dvorano baletnih ljubiteljev ali radovednežev in ne zgolj drug pred drugim ter nekaj vozniki avtobusa.

Maja Repe, učiteljica baleta

INTENZIVNE VAJE SIMFONIČNEGA ORKESTRA JESENICE NA DEBELEM RTIČU

Na intenzivne vaje s simfoničnim orkestrom? V družbi najstnikov? Priznam, zamisel se mi je takoj zdela odlična. Na vaje simfoničnega orkestra hodim z veseljem, družbe otrok pa sem tudi sicer navajena.

In tako se nas je nekega sončnega petka popoldne peščica odraslih znašla na avtobusu s 25 najstniki. S kovčki takih in drugačnih oblik smo vozilo napolnili mladi in malo manj mladi glasbeniki. Odpravljali smo se proti morju, vremenska napoved je bila kot naročena, družba prijetna ... No, pa muzicirali bomo tudi.

Seveda so bili sedeži v zadnjem delu avtobusa hitro polni mladine. Iz ozadja se je slišal živahen pogovor, glasba in otroška razigranost, kar nam je obetalo res razgiban konec tedna na morju.

Vožnja je hitro minila in ob izstopu nas je objel tisti znani vonj po morju. Ko smo dobili ključke hišice, ki bo tri dni samo naša, smo se zapodili v svoje sobe. Po namestitvi smo odšli

na večerjo, preverili smo, kako toplo je morje (mene je kar uščipnilo, nekateri pa so pogumno zakorakali v vodo). Čeprav nekoliko utrujeni od poti, smo vseeno segli po glasbilih. Saj zato smo tu, mar ne?

Prva vaja je potekala na dveh frontah – godalci z Natalijo proti trobilcem, pihalcem in tolkalisti s Simonom na čelu. Uganete, kdo je bil glasnejši?

A godalci smo bili vztrajnejši. Mozartova Mala nočna glasba nas ni uspavala. Ura je bila že nekaj čez 22, ko smo zaključili. A naš mlajši del orkestra seveda še ni bil za posteljo. Odrasli smo se pogovarjali in jih opazovali; nogomet, lovilec, pogovor in smeh. Pa nekaj zaljubljenih pogledov. In glasba, seveda.

Po kratki noči so se v soboto zgodaj zjutraj pred dekliške sobe prikradli fantje, ki so v ta namen vstali še pol ure prej. S seboj so vzeli najglasnejše inštrumente, ki smo jih prinesli s seboj. Budnica je bila ... zelo glasna. Zaspana

dekleta so zlezla iz postelj, prav nobeno ne bi moglo poležati niti sekunde. A pogled na fante jim je hitro narisal nasmeh na obraze. Še jutranja nega, potem pa nam je naša Polona pripravila jutranjo telovadbo. Po teku in nekaj vajah smo bili pa res že vsi budni.

Sobota je bila predvsem v znamenju vaj. Vdili smo vstopne, začetke, konce, pilili smo dele skladb, vibrirali, oblikovali in označevali dinamiko, popravljali dele, ki so bili "fovš" (bolj ali manj uspešno), predvsem pa stopnjevali tempo. Vaje so res hitro minile in ker smo bili pridni, smo si po kosilu zaslužili plavalni odmor.

Ker toplota morja le ni prepričala vseh, se je le nekaj najpogumnejših (mladih in malo manj mladih) odločilo, da se tam ohladijo. Ugotovili so, da se plavati sicer da, prav dolgo pa v vodi niso zdržali. Ko so jih greli topli sončni žarki, pa so (predvsem odrasli) v kopalkah ugotavljali, ali je poletje morda še dovolj daleč za kakšno hitro shujševalno kuro – pa ne, da bi bilo

Pozdravček Simfoničnega orkestra Jesenice iz Debelega Rtiča

to zares potrebno. Večina mladostnikov se je odločila, da se bo zabavala v toplem hotelskem bazenu. V spremstvu treh odraslih sta bili dve uri čisto prekratki. A treba je bilo na novo vajo. Ker je bil odmor tako aktiven, smo si vsi nabrali dovolj moči in energije. Tudi ta vaja je hitro minila, saj smo vadili povsem druge skladbe. Bili smo že kar dobri pri vstopih, malo smo se že naučili upoštevati dinamiko, tempo nam je še vedno povzročal preglavice, no, pa tudi "fovš" smo (malo) še bili.

Prijetno utrujeni smo večer zaključili podobno kot prejšnji dan, le da je nekaj deklet prej omagalo in večer preživelo nekoliko bolj umirjeno. Najvztrajnejši smo spet zastavili dinamičen večer. Zanimivo, kljub več uram vaje je nekaj mladine vseeno v roke spet vzelo glasbila. Igrali so modernejše komade in improvizirali, da jih je bilo veselje poslušati. V nedeljo zjutraj smo ob poslušanju še glasnejše budnice

fantov ugotavljali, da je večini kar hudo, ker se bo vikend na Debelem rtiču že končal. A čakale so nas še vaje. Po zajtrku smo se odločili, da bomo stole postavili pred našo hišo in igrali na prostem. Naši zvoki so se razlegali po letovišču in privabili kar nekaj radovednih pogledov. Poželi smo tudi aplavz mimoidočih. Po kosilu je sledila še zadnja kratka vaja. Res, veliko smo se naučili in zazveneli že kar ubrano, a bližal se je čas za odhod proti domu. Kovčki so bili pripravljeni, glasbila in oprema tudi. Nekaj časa nam je še ostalo. Na plaži smo se lahko nastavili toplim žarkom, nekateri pa so se še enkrat namočili v osvežujoči vodi. Avtobus pa nas je že čakal in tako se je naš vikend na Debelem rtiču iztekel. Soglasno smo se odločili, da intenzivne vaje vsekakor še ponovimo. Sama priznam, da se pred odhodom na Debeli rtič kot učiteljica v osnovni šoli vseeno nisem mogla povsem otresti strahu. Saj veste, temu se reče poklicna

deformacija. A povsem brez potrebe; mladi so vse prijetno presenetili. Držali so se prav vseh dogovorov in neverjetno je bilo videti, kako vztrajni so v dejavnosti, ki jih družijo. Glasbi. Čutilo se je, kako uživajo v igranju in moram reči, da so marsikateremu odraslemu lahko za zgled. V teh treh dneh smo namreč muzicirali kar štirinajst ur. Brez pritoževanj, brez ugovorov ali slabe volje. Zares pohvalno.

Sama bi se za to izkušnjo rada zahvalila predvsem Nataliji in Glasbeni šoli Jesenice, pa tudi ostalim, ki so nam jo omogočili. Veseli smo bili tudi tistih, ki so se nam na intenzivnih vajah pridružili dnevno, saj smo tudi po njihovi zaslugi zazveneli kot orkester, kar ste lahko slišali na naših letnih koncertih v maju in juniju.

Torej izkušnja, ki jo je vsekakor treba ponoviti v še večjem številu.

Tina Kramar, članica Simfoničnega orkestra Jesenice

'ROMANJE' V CERKEV SV. NIKOLAJA

V nedeljo, 24. aprila, smo se naša dirigentka Natalija, Ema, Manca, Janez, Polona in moja malenkost namenili v cerkev k maši. Ko smo se zbudili, smo pojedli zajtrk in odšli pred recepcijo, kjer je vsak dobil še topel napitek. Potem smo začeli pot. Ko smo hodili po cesti, smo postali zelo utrujeni in celo razmišljali, če bi štopali kombi, a na žalost se je že odpeljal. Tako smo hodili dalje in se ves čas veselo pogovarjali, seveda nekajkrat narobe zavili, a smo potem spet našli pravo pot. Tako smo prišli do prve cerkve. Bila je zaklenjena, čeprav

je na listu na oglasni deski pisalo, da bi morala takrat biti maša. Manca in Ema sta šli vprašat animatorje iz tistega kraja, ki pa razloga za to, da maše ni, niso poznali. Zato smo se obrnili na gospoda, ki je živel zraven. On nam je razložil, da smo gledali čas maše v drugi cerkvi ter nam malo površno razložil pot do nje. Med potjo po gozdni potki smo uporabili tudi GPS ter tako na cilj prispeli približno na polovici maše. Po koncu smo še malo poslikali Emo in Manco, saj sta imeli tako nalogo od domačega župnika. Medtem ko smo se zunaj pogovarjali

z župnikom, smo opazili tisti kombi, ki smo ga prej zgrešili na cesti. Na koncu smo ugotovili, da je to župnikov avto in da je tudi on hotel ustaviti, vendar si je premislil, ker ni vedel, ali smo Slovenci. Zdaj pa nas je prav rad odpeljal do kampa, medtem ko je razlagal o svoji prihodnosti in okolici ceste, po kateri smo se peljali. V kampu smo si vsi privoščili sladoled. Tako je potekalo naše "romanje".

Maks Kermc, učenec roga

Z GODALNIM ORKESTROM V LENDAVO

Godalci v garderobi v Lendavi prvič

V petek, 20. aprila 2018, smo se morali vsi člani Godalnega orkestra Glasbene šole Jesenice zbuditi zelo zgodaj, kajti ob 4.45 smo se zbrali na najbližji avtobusni postaji. Ko smo prišli do jeklenega konjička, dolgega več kot devet metrov, smo se vozili kar nekaj časa, dokler nismo prišli do Lendave. Na avtobusu smo videli prekrasen sončni vzhod. Ta je bil ob 6.16.

OK, vrnimo se k stvari. V hiši, kjer smo nastopali, smo imeli svojo garderobo. V njej smo se preoblekli, nato pa odšli na generalko v dvorano. Ta je bila ogromna. Godalci smo hitro odigrali svoje pesmi in plese.

Godalci v garderobi v Lendavi drugič

Potem smo se vrnili v garderobo malo povadit težavne dele. V garderobi smo imeli tudi prosti čas, a je bilo prevroče, zato smo bili tudi na hodniku. Čez nekaj časa smo nato imeli nastop. Godalci Glasbene šole Jesenice smo bili tretji na vrsti. Tista ogromna dvorana ni bila polna, zasedena je bila samo polovica sedežev. Ko smo odigrali, smo pospravili godala v garderobo in šli poslušat še ostale godalne orkestre. Ko so vsi zaključili, smo se z godali povzpeli na avtobus in odšli na kosilo. Prav dobro je bilo. Odpravili smo se nazaj na Jesenice, pred glasbeno šolo. Tam so že čakali sorodniki, da poberejo mlade godalce. Tako se je dan končal.

Nina Kramar, učenka violončela

NAGRADNI IZLET

V soboto, 9. junija 2018, smo se z učenci, ki so si v preteklem šolskem letu prislužili nagradni izlet, že ob osmi uri zjutraj zbrali pred Glasbeno šolo Jesenice, se vkrcali na avtobus in odpravili proti glavnemu mestu Prlekije, Ptuj. Urnik smo imeli kar natrpan, pot do tja pa je na srečo minila hitro in brez težav.

Najprej nas je čakal obisk pri gospodu Marku Klincu, ki nas je prijazno povabil v svojo delavnico in nam nazorno razložil, kako nastane obleka pravega kurenta. Bili smo navdušeni nad številom dodatkov in okraskov. Maks Kermc se je lahko celo prelevil v kurenta in na lastni koži preveril, da celotna oprema kar nekaj tehta in je ni tako zlahka nositi.

Sledila je vožnja na Ptujski grad, kjer nas je že čakal prijazen vodič in nas popeljal po muzejih na gradu. Bili smo navdušeni nad predstavitvijo tedanjega življenja grofov, grajske orožarne in grajskih soban. Glavna atrakcija za nas je bila zbirka glasbil, med katerimi je nekaj še posebej redkih in zanimivih. Vsi smo bili enotnega mnenja, da je razstava resnično vredna ogleda, potem pa smo se peš odpravili skozi stari del Ptuja, prečkali reko Dravo in si privoščili zasluženo kosilo. Nato smo se polni novih vtisov in doživetij počasi odpravili nazaj proti Jesenicam.

Dreje Pogačnik, učitelj nauka o glasbi

Maks Kermc kot kurent

Potepanje po Ptuj

SPOZNAJMO SLOVENJ GRADEC

V rudniku svinca in cinka v Mežici

Ko učenci uspešno opravijo svoje vsakoletne izpite na glasbeni šoli, se zaposleni v njej pred počitnicami po navadi odpravimo na enodnevno strokovno ekskurzijo. Konec šolskega leta 2017/2018 smo tako preverili, kako se imajo kaj v Slovenj Gradcu. Imeli smo svojega lokalnega turističnega vodiča, učitelja pihal Gašperja Breznika, ki nam je pokazal, kje je preživel leta, preden je začel s poučevanjem na naši šoli.

Najprej smo se skupaj z Gašperjem, ki nas je pričakal v Slovenj Gradcu, odpravili globoko pod zemljo, v rudnik svinca in cinka v Mežici. To je eden najstarejših rudnikov v Evropi s prvim pisnimi omembami iz leta 1665. Zaradi izčrpanih rudnih zalog je bilo leta 1993 izkopavanje ustavljeno, topilnica svinčenih odpadkov in tovarna akumulatorjev sta začela z uvažanjem svinca. Rudnik je bil preurejen v muzej, znotraj rudnika je bila zgrajena kolesarska pot. V rudniku je urejen tudi prostor, namenjen koncertom in drugim različnim prireditvam. V vseh letih so izkopali več kot 800 kilometrov rovo

(večino v trdo kamenino), rudo in jalovino pa so iz rudnika odvažali z vozički po številnih transportnih poteh. Okrepčane z zelo dobrimi žganci in mlekom nas je pot pripeljala do lectovih src.

Zvonec skritih želja pri družini Perger

V medenem raju družine Perger sta ravnateljica in Gašper najprej z zvončkom pozvonila za dobro energijo v kolektivu, potem pa smo si ogledali vse, kar ponuja družina Perger. Medeni raj v osrčju idiličnega srednjeveškega mesta Slovenj Gradec predstavlja sanje prednikov družine Perger, v kateri se bogata medicarska, lectarska in svečarska dediščina prenaša na zdaj že deveto generacijo. Najboljše izdelke iz medu in satja namreč izdelujejo že od leta 1757. Družinske inovacije so zgodbo razširile na vse celine sveta. Sodelujejo tudi z oblikovalcem Oskarjem Kogojem in državnim protokolom, za katerega so izdelali že kar nekaj daril. Pri njih se lahko razvajate z medenjaki, bio bomboni (njam, ne bo vam žal, če jih boste poizkusili), medenimi pijačami in medom. Svojim najdražjim ali sebi lahko podarite tudi njihovo energetsko svečo ali lectovo srce. Delčki njihovega medenega raja so se dotaknili src pomembnih ljudi v kulturnem, športnem, duhovnem in političnem življenju z vsega sveta (Mandela, Pavarotti, Kasparov, Trump, Putin, Dalajlama, Pahor, Drnovšek, Türk, papež Benedikt XVI, Majdič in drugi).

Rudijev šah

Potem so nas zvoki glasbe pripeljali še do Glasbene šole Slovenj Gradec. Novo glasbeno šolo na Cankarjevi ulici v Slovenj Gradcu so odprli septembra 2015. Šola je torej nova, svetla, prijetna in nudi obilo možnosti za glasbeni

razvoj otrok. Ker smo bili na Cankarjevi ulici, smo se tudi zaposleni na Glasbeni šoli Jesenice spomnili Cankarjevega leta. Po slovenjgraški glasbeni šoli nas je popeljal ravnatelj Aleksandar Đukanović, sicer profesor kitare. Lahko pa bi to namesto njega opravila tudi učiteljica harfe na Glasbeni šoli Jesenice, Urška Rihtaršič, saj je v šolskem letu 2017/2018 nekaj časa harfo poučevala tudi v Slovenj Gradcu. Nam je sicer na naši glasbeni šoli zelo lepo, se pa radi razgledamo tudi po drugih glasbenih šolah v Sloveniji in tujini. Morda smo dobili kakšno zamisel za letošnje šolsko leto.

Glasbena šola Slovenj Gradec

Učilnica za predšolsko glasbeno vzgojo v Glasbeni šoli Slovenj Gradec

Nato nas je ravnatelj peljal še v Spominski muzej in Mednarodni dokumentacijski center Huga Wolfa v njegovi rojstni hiši. Hugo Wolf je bil svetovno znani skladatelj poznoromantičnega samospeva. Do obnove stavbe v letu 2010/2011 je v njegovi rojstni hiši delovala Glasbena šola Slovenj Gradec. Danes je stavba spremenjena v spominski muzej, v okviru katerega deluje Mednarodni informacijsko dokumentacijski center Hugo Wolf. Rojstna hiša Huga Wolfa sodi pod okrilje Koroškega pokrajinskega muzeja, v njem pa ima sedež tudi Društvo Huga Wolfa Slovenj Gradec. Projekt Oživljeni zven preteklosti je potekal kot del Evropske prestolnice kulture Maribor 2012 in je omogočil popolno obnovo hiše, postavitev spominske razstave o Wolfovem življenju ter vzpostavitev Mednarodnega informacijskega centra Hugo Wolf. Omeniti velja tudi različne pedagoške programe, ki se izvajajo, in mednarodno solopevsko šolo. Tudi v Slovenj Gradcu, tako kot na Jesenicah, predstavitev glasbene dejavnosti poteka pod budnim očesom Škrata

Muzej Huga Wolfa

Rodovnik Huga Wolfa

Notka. Naj omenim, da lahko o življenju in delu Huga Wolfa nekaj izveste tudi na Jesenicah. Ob ogledu njegovega rodovnika smo namreč ugotovili, da so bili njegovi predniki rojeni v naši Mojstrani. V knjižnici na Glasbeni šoli Jesenice so vam na voljo štiri publikacije, s pomočjo katerih lahko Huga Wolfa bolj spoznate.

Dan, poln glasbe in doživetij, se je hitro končal. Čakala nas je samo še dolga pot nazaj od Glasbene šole Slovenj Gradec do Glasbene šole Jesenice. Morda pa je bila ta pot krajša, kot je slutiti po prevoženih kilometrih in uri. Pot tja in nazaj nam je namreč ponudila tudi priložnost za klepet in medsebojno spoznavanje. Tako, šolsko leto se je končalo, prišle so počitnice in z njimi čas za razmislek, kaj bomo lepega in drugega počeli v novem šolskem letu. Za konec pa še zapis Huga Wolfa iz pisma Friedi Zarny (26. junij 1894). Mene je zelo ganil in upam, da bo tudi vas.

"Preden ta spaka ne bo premagana in spremenjena v duha, ki je na uslugo, mi nič na zemlji ne more povrniti popolne utehe, ki edina zmora osrečiti najneznatnejšega med smrtniki: da izpolni, za kar je poklican."

Nina Jamar, knjižničarka

Soba v muzeju Huga Wolfa

SIMPOZIJ IZZIVI SODOBNE GLASBENE PEDAGOGIKE V POČASTITEV JUBILEJA DR. BREDE OBLAK

Akademija za glasbo Univerze v Ljubljani je v počastitev življenjskega jubileja, 80-letnice zaslužne profesorice dr. Brede Oblak, tudi častne občanke Občine Jesenice, organizirala dvodnevni mednarodni znanstveni simpozij z naslovom Izzivi sodobne glasbene pedagogike (15. in 16. november 2017).

Simpozij se je začel s prispevkom glasbene pedagoga in organista dr. Petra den Oudna z naslovom Vloga učitelja glasbe v razredu: umetnik ali pedagog? O tej temi sta z dr. Bredo Oblak večkrat razpravljala v letih njunega profesionalnega sodelovanja, na kar je gostujoči glavni govornik tudi obudil spomine. Sledili so prispevki o kurikularnem delu dr. Oblakove (dr. Barbara Sicherl Kafol), njenih didaktičnih zbirkah za osnovnošolsko glasbeno vzgojo (dr. Bogdana Borota), osebnostnih vrlinah in poslanstvu glasbenega pedagoga (dr. Katarina Habe), celostnem vpogledu v delo učitelja glasbe (dr. Manja Flisar Šauperl), formativnem spremljanju dela učencev pri glasbeni umetnosti (dr. Ada Holcar Brunauer), obravnavi

glasbe kot izobraževanja z vidika estetike (dr. Paul Crowther), nadgradnji razumevanja glasbe ob pristopu Poslušanje in ustvarjanje glasbe (dr. Sabina Vidulin), izkušnjah mladih kot dela koncertnega občinstva (dr. Andreas Bernhofer), doživljanju in sprejemanju gregorijanskega petja pri osnovnošolski glasbeni vzgoji (dr. Jelena Blašković in Tihomir Prša), o ključnih kompetencah za vodenje otroških in mladinskih zborov (mag. Helmut Schaumberger), neformalnem učenju na področju popularne glasbe (Dirk Zuther), povezanosti melodične konture in spodbujenimi čustvi (dr. Milena Petrović), glasbi in umetni inteligenci (dr. Andrej Misson), o projektu MySolfeggio ter mobilni in tablični aplikaciji za učenje Nauka o glasbi (dr. Tjaša Ribizel) in obravnavi motivacijskih aspektov udeležencev projekta Dijaki komponisti (mag. Anja Ivec). Prvi simpozijijski dan je obogatil koncertni večer, posvečen dr. Bredi Oblak, z naslovom Bogata dediščina – obetavna prihodnost. Na njem so nastopili Otroški pevski zbor OŠ Majde Vrhovnik (zborovodkinja Polona Guček Skrbinek), Dekliški pevski zbor Akademije za glasbo (dirigent Marko Vatovec) in Komorni zbor Akademije za glasbo (dirigent Sebastjan Vrhovnik). Pevci vseh sestavov so z odličnimi in doživetimi izvedbami programa navdušili in ganili občinstvo, še posebej jubilatko dr. Bredo Oblak.

Drugi simpozijijski dan se je začel z delavnici, ki so jih vodile mag. Bernarda Rakar (Orffova delavnica - igraje do menjave taktovskih načinov), dr. Ilonka Pucihar (Ustvarjalno izražanje skozi gib, zvok in glasbo v predšolskem in šolskem obdobju), mag. Vlasta Lokar Lavrenčič (Navdušimo otroke z(a) glasbo) in dr. Gabriela Konkol (Kreativno poslušanje klasične glasbe). Sledil je drugi ključni simpozijijski govor, v katerem je dr. Branka Rotar Pance predstavila in z današnje perspektive ovrednotila pomen eksperimentalnega pouka glasbene vzgoje dr. Brede Oblak za kurikularni in didaktični razvoj področja. V nadaljevanju je dr. Tina

Mag. Martina Valant, dr. Breda Oblak in mag. Darinka Škerjanc na zaključku simpozija v počastitev jubileja dr. Brede Oblak

Bohak opisala simpozije, ki jih je dr. Oblakova organizirala in vodila pod naslovom Glasbeni Bovec. Dr. Darja Koter je obravnavala delo nestorja slovenskega mladinskega zborovskega petja Jurčeta Vrežeta, dr. Marina Bizjak pa izzive pri poučevanju petja v času glasovnih sprememb. Sledile so teme, povezane z razvojem melodičnega in ritmičnega posluha v predšolskem obdobju (dr. Olga Denac), uporabo Montessori materialov pri nauku o glasbi (dr. Katarina Zadnik in Danaja Koren) ter pomenom ustrezne izbire učnega gradiva za violino v nižjih razredih glasbene šole (mag. Vildana Repše). Simpozij se je zaključil z okroglo mizo o vprašanih sodobne didaktike glasbe in izobraževanja učiteljev glasbe. Moderirala jo je dr. Bogdana Borota, na njej pa so poleg slavljence dr. Brede Oblak sodelovali še dekan Akademije za glasbo Marko Vatovec, predstojnica oddelka za glasbeno pedagogiko dr. Branka Rotar Pance in ravnateljica Glasbene šole Jesenice mag. Martina Valant.

Dr. Branka Rotar Pance, Univerza v Ljubljani, Akademija za glasbo

NOTKO je časopis, ki objavlja prispevke o življenju in delu Glasbene šole Jesenice.

UDK: 070.48:37

ISSN: 2232-2744

Letnik 9, številka 9, december 2018

Izdajanje: 1 številka v šolskem letu

Izdala in založila: Glasbena šola Jesenice

Za njo: Martina Valant

Naslov uredništva:

Glasbena šola Jesenice

Cesta Franceta Prešerna 48

4270 Jesenice

Telefon: 04 586 60 30

Elektronska pošta:

glasbena.sola.jesenice@siol.net

Glavna urednica: Nina Jamar

Uredniški odbor: Martina Valant, Klavdija

Jarc Bezlaj

Lektorica: Petra Piber

Foto: arhiv Glasbene šole Jesenice

Znak Notko: Ignac Kofol, akademski slikar

Oblikovanje in tisk: Antus Jesenice

Naklada: 500 izvodov

Jesenice, december 2018

Sprejem uspešnih mladih glasbenikov pri ministrici dr. Maji Makovec Brenčič

Koncert učiteljev

Koncert učencev, ki zaključujejo šolanje na Glasbeni šoli Jesenice

Recital Mance Noč

Revija pihalnih orkestrov glasbenih šol v Šentjurju

Srečanje gorenjskih flavtistov

Srečanje pihalnih orkestrov v Radovljici